

VRAGEN EN ANTWOORDEN

OVER DE HEILIGE GEEST

 En na gisteravond zijn we gewoon helemaal vervuld. Ik heb vandaag de goede berichten gehoord over velen die de Heilige Geest hebben ontvangen. En we zijn er blij om.

² Blij om Broeder Graham vanavond bij ons te hebben, één van onze medewerkers hier van de tabernakel, de voorganger van de heiligheidskerk boven in Utica. En Broeder Jackson, hij was hier, gisteravond was het, geloof ik, of hij is hier achteraan in het gehoor ergens nu, zei iemand, en. . . Ja, ik zie Broeder Jackson nu terug in het gehoor. En—en Broeder Ruddell, is hij hier vanavond? Dat is nog een van onze medewerkers hier op “62.” We zijn blij om ze hier te hebben. En met onze. . . O, Broeder Pat en al deze andere broeders, we—en in het gehoor. We zijn blij dat jullie allemaal hier zijn vanavond.

³ Nu, als ik de zaak zou rechtvaardigen, zou ik enkelen van die goede predikers hier naar voor brengen om tot u te spreken, want ik ben hees, alleen maar van gisteravond zo’n geweldige tijd te hebben gehad.

⁴ Nu, mijn vrouw, zij is mijn correctie; u weet, broeders, waar ik het over heb. Zij zei dat de mensen achterin mij gisteravond niet konden horen, omdat ik in dit ding aan het spreken was. En nu, voordat ik begin, ga ik iets proberen. Nu, ik vraag me af of dat beter is. Is dat beter, helemaal achteraan? Of is dit beter? Is dit beter? Nu, lieverd, dat is één keer dat ik een punt tegen je heb. Nu, ze zeggen dat dat beter is. Goed. O my! Dat is een vrouw. Dat is een goeie, want het is lang geleden dat ik er een had. Zij heeft meestal gelijk.

⁵ Nou, we hadden, hebben zeker een geweldige tijd gehad gedurende die drie avonddiensten; ik wel. En nu, de banden, alle behalve gisteravond. . . Ik belde Broeder Goad en vertelde hem om de band te komen opnemen voor de tabernakel. Maar toevallig begreep ik dat Billy Paul zijn auto had en weg was, dus werd de band niet opgenomen voor zover ik weet. Dus, we hebben die gemist. Ik had hem graag in de kerk willen houden omwille van de kerk voor—als iemand zegt—wat we geloven.

⁶ Nu, vanavond ga ik over *De Grote Conferentie* spreken, als ik op tijd door de vragen heen kan komen. En dan, morgenochtend is er een genezingsdienst. En we gaan bidden voor de zieken. Daarom kunnen we niet uitdelen—of gewoon gaan zeggen: “Nu, ik ga u en u en u nemen.” Dat zou niet eerlijk zijn. Maar we delen een groep kaarten uit, en ergens van die kaarten roep

ik er enigen naar het podium. En dan, als de Heilige Geest begint te openbaren, dan gaat Het uit door het gehoor en vangt de mensen in het gehoor op, voor de genezingsdienst. En dan, morgenochtend zal ik spreken, als de Heer het wil, net voor de genezingsdienst.

⁷ Ik zie mijn vrouw lachen. Lieverd, kan je me helemaal niet horen? O, je hoort me. Wel, dat is fijn. Zij zit helemaal achterin en als het—mij niet kan horen, schudt zij haar hoofd: “Je . . . Kan je niet horen, kan je niet horen.”

⁸ Dus, dan morgen—morgenavond is een evangelisatiedienst met een waterdoopdienst. En dan, zodra ik morgenavond door de prediking heen ben, zullen we de gordijnen terugtrekken en hier waterdoop hebben, morgenavond. Zo de Heer wil, als de Heer het wil, morgenochtend—of morgenavond wil ik over het onderwerp spreken: *Een—Een Teken Word Gegeven*. En dan, als wij woensdagavond hier zijn, als de Heer mij toestaat om woensdagavond hier te zijn, wil ik over het onderwerp spreken: *We Hebben Zijn Ster In Het Oosten Gezien En Zijn Gekomen Om Hem Te Aanbidden*. Nu, dat is net voor kerstavond.

⁹ En dan, onmiddellijk na Kerstmis is de Kerstvakantieweek. Daar nemen wij al de brieven . . . Broeder Mercier en zij halen ze er meestal allemaal uit. En we leggen ze allemaal neer, en wij bidden over deze brieven en vragen de Heer om ons te leiden naar waar wij in de wereld zullen gaan.

¹⁰ Nu zij, de Christen Zakenlieden hebben een grote programma, dat is om meteen in Florida te zijn voor hun conferentie. Van daaruit naar Kingston, dan naar Haïti toe, en beneden naar Puerto Rico, naar Zuid-Amerika, terug omhoog door Mexico.

¹¹ Maar de Heer lijkt me naar Noorwegen te leiden. Ik weet niet waarom. Kennen jullie het kleine boekje getiteld *Een Man Door God Gezonden?* Het is de grootste religieuze publicatie in Noorwegen. Denk eens, wat de Heer daar heeft gedaan. En toen ik daar was, lieten ze me de handen niet op de zieken leggen. Ik was daar drie nachten. En ze lieten me de handen niet op de zieken leggen. Dus u ziet wat God kan doen. De menigten waren zo groot dat zij bereden politie moesten nemen, paarden, en de mensen uit de straten rijden zodat ik bij de plaats kon komen. En ik legde geen handen op de zieken. Ik heb echter voor ze gebeden; liet ze elkaar de handen opleggen.

¹² Dus . . . [Iemand spreekt met Broeder Branham—Red.] Ja, zal ik zeker doen. Nu, morgenochtend . . . Nu, vanavond gaan we misschien gewoon in op deze vragen, want we hebben een paar hele goeie. En ik weet niet hoe lang de Heer ons daarmee bezig zal houden. En dan, morgenochtend, ofwel Billy Paul, Gene of Leo, één zal hier zijn om gebedskaarten uit te delen van acht tot half negen. Nu, de mensen van buitenaf, laat mij het herhalen

zodat u het niet vergeet. Als u in de rij wilt komen; wij hebben liever mensen van buitenaf, indien mogelijk.

¹³ Nu, soms hier in de gemeente komen we tot een plaats waar ze zeggen: “Wel. . .” Halen we de mensen van buitenaf, brengen hen naar voren. . . Zegt er iemand: “Wel, ik wist niet wat er met hen aan de hand was. Misschien hebben ze iets verkeerd verteld.” Dan heb je mensen van de stad hier; die zeggen: “O, misschien kende je die.” Dus. . . Dan zeggen ze—werd er gezegd: “Wel, ik zal je zeggen, het zijn gebedskaarten.” Wel, hoe zit het met hen die geen gebedskaarten hebben? En er is dag na dag geweest wanneer er. . .

Wat blijft? [Broeder Branham wordt gevraagd om wat verder van de microfoon te staan—Red.] Wat verder van de microfoon? Nou, weet je, ik predik altijd over het midden van de weg. Dus misschien zal ik het gewoon zo nemen. Is dat beter? Dat is beter. Dat is goed. Ik zal u zeggen wat het is. Ons—ons geluidssysteem is hier erg slecht, heel erg slecht. En wij proberen nu geen betere te krijgen, want wij willen dat de nieuwe tabernakel binnenkort wordt gebouwd. En dat is wanneer we veel ruimte zullen hebben, (zie?) als we hier omheen kunnen komen en deze plaats wat groter kunnen uitspreiden, en wat meer plaatsen kunnen opzetten, en ons klaarmaken voor samenkomsten wanneer we ze hier hebben.

¹⁴ En nu, onthoud, in de ochtend zullen de jongens, een of drie van hen, gebedskaarten uitdelen tussen half negen, of acht en half negen. Dat geeft iedereen de gelegenheid om tot rust te komen. En ik had het over hoe ze kaarten uitdelen, waarom wij dat doen. Het is om orde te houden. Ziet u? Nu, wat als ik hier binnen zou komen, zoals nu, en zou zeggen: “Laat *deze* vrouw, *deze* vrouw, en *die* man, en *deze* vrouw. . .?” Ziet u, dat zou een beetje—dat zou een beetje moeilijk zijn. Zie? En dan, als je. . . Vaak heb ik dit gedaan. En als er niet te velen zijn in de ochtend, doe ik misschien hetzelfde. Zeg ik: “Hoeveel mensen hier komen van buitenaf, en er is met u iets aan de hand? Júllie, sta op.”

¹⁵ Broeder Mercier, je komt me te hulp. Ga je mij helpen? [Broeder Mercier zegt: “Ik kom mezelf te hulp.”—Red.] O, je komt. . . Hij komt zichzelf te hulp. Ik heb vandaag met je vriendin gesproken. Je kunt maar beter heel aardig voor me zijn. Zie? Oké. Dat is goed. Ik—ik bewonder die moeder, Broeder Leo. Als het niet goed is, laat—laten we het zo goed mogelijk doen, zo goed we kunnen.

¹⁶ Dus nu, dan, slechts de mensen van buiten de stad vragen hun handen op te steken, die iets met hen aan de hand hebben. En dan daar gewoon blijven staan, toegewijd aan één persoon, tot de Heilige Geest op gang komt, en het hele gehoor nemen. Hoeveel zijn hier geweest toen ze dat hier zagen gebeuren? Zeker! Zie, zie? Dus maakt het niet uit hoe het is. Het is slechts. . .

¹⁷ Ik wil dat je dit onthoudt, en ik probeer het morgenochtend nog eens door te nemen. Heidenen, het Evangelie dat aan hen werd gegeven is een Geloofsevangelie, helemaal niet van werken. Ziet u? Zoals ik gisteravond zei. Toen de Heilige Geest op Pinksteren viel, toen ze naar de Joden gingen (Handelingen 19:5) moesten ze hen de handen opleggen, opdat zij Het ontvingen. En toen ze naar de Samaritanen gingen, moesten ze hen de handen opleggen. Maar toen ze bij de heidenen bij het huis van Cornelius kwamen: “Toen Petrus deze woorden sprak . . .” Geen oplegging van handen.

¹⁸ Toen het kleine meisje stierf, de dochter van Jairus, zei de priester: “Kom haar de handen opleggen, en zij zal leven.” Maar toen de Romeinse centurion, de heiden, zei: “Ik ben het niet waardig dat U onder mijn dak komt, spreek het woord.” Dat is het. Ziet u?

¹⁹ De Syrofenicische vrouw, Grieks eigenlijk is wat zij was, toen zij—toen Jezus tegen haar zei, zei: “Het is niet betamelijk voor Mij om het brood van de kinderen te nemen en het aan de honden te geven.”

Zij zei: “Dat is waar, Heer; maar de honden onder de tafel eten de kruimels van de kinderen.”

Hij zei: “Omwille van dit woord heeft de duivel uw dochter verlaten.” Zeg dus goede dingen. Zeg iets goed over iemand. Praat over Jezus. Zeg iets loyaal, iets echts. Dat is de manier om van duivels af te komen. Hij zei nooit—Hij bad nooit voor het meisje. Hij zei geen enkel woord over haar genezing; Hij zei alleen: “Omwille van dit woord, omwille van dit woord . . .”

²⁰ Hattie Wright onlangs, zij vroeg nergens om. Zij zat daar gewoon, maar zij zei het juiste, wat de Heilige Geest behaagde. En de Heilige Geest sprak terug en zei: “Hattie, vraag wat je maar wilt, wat je ook hebt en je ook wilt. Zoek het uit of dit echt is of niet. Vraag wat het ook zij (de genezing van haar kleine kreupele zuster die daar zat, helemaal opgetrokken; tienduizend dollar om te voorkomen dat ze op de heuvels daarginds moest graven; de jeugd hersteld aan haar ver versleten lichaam); wat je ook wilt vragen, vraag het nu meteen. Als Het niet gelijk komt en het je geeft, dan ben ik een valse profeet.” Dat—dat is wat, nietwaar?

²¹ Jezus zei: “Zeg tegen deze berg . . .” En u heeft de—gehoord over wat er is gebeurd; dat is de bediening waar wij nu ingaan. Wij zijn nu vergevorderd. Spoedig is de Komst van de Heer Jezus. En wij moeten opnamegeloof hebben in een Gemeente die in een ogenblik veranderd kan worden, in een oogwenk, om te vertrekken, of we zullen niet gaan. Maar maak u geen zorgen, het zal er zijn. Het zal er zijn. En wanneer de kracht van *deze* gemeente opkomt, zal het zijn broeders voortbrengen; de kracht van *die* gemeente opkomt, zal zijn broeders voortbrengen; de

kracht van *die* gemeente zal de andere broeders voortbrengen; dan zal er een algemene opstanding zijn. En wij zien ernaar uit.

²² Nu, vergeet het niet, gebedskaarten 's morgens om acht uur tot half negen. Dan vraag ik hen wat er ook binnen was, om dan gewoon te stoppen met kaarten uit te delen, en terug te gaan om te zitten (zie?), want tegen die tijd zullen ze die misschien toch al allemaal uitgedeeld hebben, of zo veel we daarvan nemen, ongeveer. De jongens zullen komen, alle kaarten vlak voor u door elkaar halen, als u er dan één wilt, wilt u er één, of wat dan ook op die wijze. . . Dan, wanneer ik binnenkom, zal ik gewoon. . . Van waar ook dat de Heer zegt te roepen. . . En als Hij zei: "Helemaal niet roepen," zal ik ze helemaal niet roepen (zie?), wat het ook zij.

²³ En ik ben. . . Die bediening staat sowieso net op het punt te vervagen; er is iets groters dat binnenkomt. Onthoud dat het elke keer over dit podium is gezegd of over deze kansel en het heeft tot nu toe nog nooit gefaald. Herinnert u zich de bediening met de hand? Zag u wat het deed? De gedachten van het hart, zag u wat het deed? Let nu hierop: spreek het Woord, en kijk wat Dat doet. Zie? Ik vertelde u hier jaren geleden—de gemeente (ik spreek tot de tabernakel)—jaren geleden, drie of vier jaren geleden, dat iets op het punt stond te materialiseren; het staat op het punt te gebeuren. En hier is het nu, breekt helemaal door om. . . Zijn vorm te nemen. Nu, wij zijn daar dankbaar voor. O, hoe dankbaar zijn wij. Gewoon zo blij.

²⁴ Nu, wij hebben enige zeer moeilijke vragen hier, en wij willen er meteen mee aan de slag. Iemand keek naar al deze boeken die ik had. Ik zei: "Wel, een slimme man heeft er maar één nodig." Maar ik ben geen slimme man. Ik moet er veel hebben om erin te kijken. Wel, dit is de Diaglott, en dit is een Bijbel en dit is een concordantie. Dus, het is een. . . Wij gaan de Heer gewoon vragen om ons te helpen en ons te leiden om deze vragen te beantwoorden, gewoon volgens Zijn Goddelijke wil en Zijn Woord.

²⁵ Dus laten we nu even onze hoofden een ogenblik buigen voor gebed. Heer, wij zijn U dankbaar vanuit de diepte van ons hart voor wat U voor ons heeft gedaan gedurende deze laatste drie avonden. O, te zien hoe de predikers elkaar daar achter in de kamer ontmoeten en elkaar de handen schudden, en vernieuwd geloof, en—en een nieuwe stap te zetten. Telefoongesprekken. . . En onze harten die zich verheugen en mensen die de Heilige Geest ontvangen nadat ze zijn—Uw Woord hebben gezien, hoe Het precies stap voor stap vertelt hoe Uw Heilige Geest te ontvangen. Wij zijn daar zo dankbaar voor, Heer.

²⁶ U maakt de dingen zo eenvoudig voor ons, want wij zijn een eenvoudig volk. En wij bidden, God, dat—dat U het ons toelaat om helemaal, onszelf altijd eenvoudig te maken. Want het is. . . Dat is het soort, die zichzelf vernedert zal verheven worden. En

de wijsheid van de wereld is dwaasheid voor God; zo heeft het God behaagd door de dwaasheid van prediken hen te redden die verloren waren.

27 En nu, Vader, er is hier in mijn bezit verschillende vragen die uit oprechte harten gesteld worden die bezorgd zijn. En een ervan die verkeerd beantwoord zou worden zou de persoon misschien de verkeerde kant op doen gaan, om het verkeerde licht te werpen op hun vraag waarmee ze worstelen. Dus Heer God, ik bid dat Uw Heilige Geest over ons zal bewegen en deze dingen zal openbaren, want het staat geschreven in de Schrift: "Vraag en u zult ontvangen; en zoek en u zult vinden; klop en u zal opgedaan worden." En dat is wat wij nu doen, Heer, kloppen aan Uw deur van genade. Staande in de schaduw van Uw Goddelijke gerechtigheid pleiten wij op het Bloed van de Christus van God en op de Heilige Geest.

28 En wij komen vanavond niet slechts omdat wij net de drie avonden hebben gehad van prediken over de Heilige Geest, wij komen met de diepste eerbied en oprechtheid. Wij komen alsof deze de laatste avond is dat wij op aarde zouden zijn. Wij komen, gelovend dat U onze gebeden zult beantwoorden. En Heer, wij vragen U nu om ons nu te voldoen met Uw Eeuwig Leven. En in het beantwoorden van Uw Woord, moge de Heilige Geest, o God, zoals wij erachter kwamen dat het Uzelf is onder ons, bidden wij dat Hij ons vanavond de dingen zal openbaren die wij verlangen. En wij verlangden alleen dat onze zielen in rust zouden zijn, en onze gedachten in vrede, en geloof hebben in God om voorwaarts te gaan om de zegeningen op te eisen die Hij beloofde. Wij vragen dit in Jezus' Naam. Amen.

29 Nu, ik heb alle vragen die mij gegeven werden, behalve één. En ik beantwoordde de jonge Broeder Martin die mij eergisteravond een vraag stelde, slechts één. Er waren velen hier gisteravond, maar het waren gebedsverzoeken. En Broeder Martin stelde mij de vraag over Johannes 3:16—of Johannes 3, geloof ik, betreffende: "Tenzij iemand uit water en Geest geboren wordt, kan hij het Koninkrijk niet zien," en vergeleek het met een bandje dat ik opgestuurd had over Hebreëën. En ik ontmoette hem in de achterkamer hier gisteravond en—voordat ik een kans kreeg om hem te antwoorden, en toen deed ik dat daar, over het onderwerp.

30 Nu, zijn er mensen hier die hier niet gisteravond waren? Laat ons uw handen zien, die hier niet gisteravond waren. O, we hadden graag gewild dat jullie bij ons waren geweest. We hadden zo'n glorieuze tijd. De Heilige Geest. . .

31 Ik zal misschien, heel even. . . Het kan geen kwaad. Dit wordt op band opgenomen. En als een prediker toevallig—of persoon toevallig niet ermee eens zou zijn met wat ik nu ga zeggen, of zelfs in de vragen, ik vraag, broeder, dat

u het niet vreemd zal vinden, maar dat—onthoud dat deze band wordt opgenomen in onze tabernakel hier. Wij geven onderwijs aan onze mensen. Vele predikers uit verschillende geloofsovertuigingen zitten onder ons. En ik zou graag opnieuw op het onderwerp ingaan, want er zijn een aantal van onze mensen die gisteravond niet binnen konden komen en ik zie ze hier vanavond. En ik wil graag even een ogenblik doornemen, als u het toestaat, over datgene waarover ik gisteravond heb gesproken; en dat was over Pinksteren, over het ontvangen van de Heilige Geest.

Nu, lezend uit de *Emphatic Diaglott* van de Griekse vertaling, waar ik gisteravond was, die nu voor mij openligt. Dat is de oorspronkelijke vertaling van het Grieks naar het Engels. Het gaat niet via andere vertalers, het is—en andere versies, het is rechtstreeks vanuit het Grieks naar het Engels. Nu, de Engelse woorden, hebben vaak zulke betekenissen voor hen, zoals ik bijvoorbeeld nu zou zeggen, *board*. Neem dat woord *board*. U zou zeggen “Wel, hij bedoelde dat wij hem *verveelden*.” Nee! “Of, hij—hij betaalde zijn *kostgeld*.” Nee! Wel, hij . . . “Het is een *plank* aan de zijwand van het huis.” Wel, zie? Of welke ook van die . . . Er zijn vier of vijf verschillende woorden die gebruikt kunnen worden; u moet de zin krijgen. Het woord *see*. *See* betekent “verstaan,” in het Engels. *Sea* betekent “een waterlichaam.” *See* betekent “ernaar kijken.” Ziet u? Maar over deze vertalingen, het woord dat hier wordt gebruikt, waarover ik gisteravond sprak in Handelingen het 2de hoofdstuk, waar er staat: “Tongen van vuur zaten op hen . . .” Nu, ik zou graag even terug willen gaan. Wilt u dat, eventjes, en het nog even doornemen voordat we verder gaan?

³² Nu, sla op, u in uw King James of welke vertaling u ook uit leest . . . En ik wil het lezen. En luister nu heel aandachtig. Begrijp het niet verkeerd. Velen vandaag, zelfs mijn zuster, velen van hen hebben gebeld, zeiden . . . Mevrouw Morgan . . . Velen van hen die er gisteravond waren. Mevrouw Morgan is een van onze zusters die opgegeven werd; en zij stond op de dodenlijst in Louisville, zestien, zeventien jaar geleden met kanker. Ik denk dat zij hier vanavond weer zit. Zij kon niet horen, zei zij, omdat ik direct in de microfoon sprak. En omwille van hen wil ik dit even doornemen.

³³ Nu, ik lees uit dit Schriftgedeelte uit Handelingen 2:

. . . toen de Pinksterdag vervuld werd, waren ze allen één van geest . . . (Nu, dat bevat mij beter dan eenstemmig: want u zou eenstemmig kunnen zijn over bijna welk onderwerp dan ook, maar hier waren hun gedachten hetzelfde). . . één van geest en op dezelfde plaats.

En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als een hevige windvlaag en het vulde het hele huis waar ze zaten. (Niet knielden, niet baden, maar zaten.) . . .

. . . Verdeelde tongen . . . (T-o-n-g-e-n—tongen. “Verdeeld,” betekent “gedeeld.”) . . . Tongen . . . vertoonden zich aan hen . . . als . . . vuur, en één . . . (“Eén,” enkelvoud) . . . zette zich op ieder van hen.

En zij werden allen vervuld . . . (“En,” voegwoord) . . . allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.

Nu waren er Joden in Jeruzalem woonachtig, godvrezende mannen uit alle volken onder de hemel.

. . . toen dit . . . en nadat dit verslag rondgegaan was, kwam de menigte samen en stond perplex, want . . . iedereen hoorde . . . hem in zijn eigen taal spreken.

³⁴ Let nu op! Toen het vuur kwam, waren het tongen; toen ze spraken, was het taal. Nu, er is een enorm verschil tussen tongen en talen. Voor ons is het allemaal hetzelfde. Maar in het Grieks betekent “tong” *dit*. [Broeder Branham illustreert—Red.] *Oor* is dit. Zie? Dat betekent geen taal; het betekent het deel van uw lichaam dat een tong is. Als u het opmerkt, het wordt als *tongen van vuur* vertaald, wat “als tongen” betekent, net als een lik vuur, een lange vuurvlam. Nu, let op de nadruk nu. En elk van die plaatsen nu, vergeet het niet.

³⁵ Nu, wij gaan vanavond een kleine drama schilderen. En ik ga het aan u overlaten. Nu, bedenk, als iets tegenstrijdig is, is dat aan u. Maar de enige manier waarop iemand ooit iets van God kan krijgen is door geloof. En voordat u . . .

³⁶ Ik moet weten wat ik doe voordat ik geloof kan hebben in wat ik doe. Waarom trouwde u met uw vrouw? U had geloof in haar. U had haar beproefd, op haar opgelet, zag waar zij vandaan kwam, wie zij was. Zo is het met de Schrift, met God. Dat is wat deze visioenen veroorzaakt, de—deze Vuurkolom, al deze dingen, omdat God het beloofde. God zei het. Ik heb Hem door Zijn Woord beproefd en weet dat Het de Waarheid is. En u volgt Zijn Woord. Als er dan ergens een kleine verwarring is, dan is er ergens iets mis. Want God (luister!)—God heeft nooit of zal nooit werken buiten Zijn eigen—of in tegenspraak met Zijn eigen wetten. De winter komt niet in de zomer, en de zomer zal niet in de winter komen. De bladeren zullen niet in de lente afvallen en in de herfst terugkomen. Dat kun je gewoon niet maken.

³⁷ Zoals ik gisteravond zei over de artesische bron, die uw gewas water geeft. Of als u hier buiten in het midden van een veld staat en het is pikdonker en u zou zeggen: “O, grote elektriciteit, ik weet dat u in het veld bent. Nu, ik ben verdwaald, weet niet waar ik heen ga. Geef licht, zodat ik zien kan hoe te lopen! Er

is voldoende elektriciteit om het veld te verlichten.” Dat is waar. Jazeker! Er is voldoende elektriciteit in deze kamer om het te verlichten, zelfs zonder die lichten, zonder dat. Maar u moet het beheersen. Nu, je zou er tegen kunnen schreeuwen tot je niet meer schreeuwen kunt; het zou nooit verlicht worden. Maar als je volgens de wetten van elektriciteit werkt, dan krijg je licht.

³⁸ Wel, zo is het ook bij God. God is de grote Schepper van hemelen en aarde, Dezelfde gisteren, vandaag en voor eeuwig. Hij is nog steeds God. Maar Hij zal alleen werken zolang u Zijn wetten en instructies volgt. Vrienden, ik zeg dit: ik heb het nooit zien falen en het zal ook niet.

³⁹ Nu, laten we eens zien. Jezus in Lukas 24:49 had de apostelen opdracht gegeven nadat ze gered en geheiligd werden overeenkomstig het Woord; gerechtvaardigd door op de Heer Jezus te geloven; geheiligd in Johannes 17:17 toen Jezus zei: “Heilig hen, Vader, door de Waarheid. Uw Woord is de Waarheid.” En Hij was het Woord.

⁴⁰ Nu, gaf hen de macht om de zieken te genezen, duivels uit te drijven, de doden op te wekken; en ze kwamen verblijd terug. En hun namen stonden in het Boek des Levens des Lams. U herinnert zich hoe wij dat doorgenomen hebben nu. Maar ze waren nog niet bekeerd. Jezus vertelde Petrus, de avond voor Zijn kruisiging; Hij zei: “Nadat u zich bekeerd heeft, versterk dan uw broeders.”

⁴¹ De Heilige Geest is wat . . . U gelooft tot Eeuwig Leven, maar wanneer de Heilige Geest komt, is het Eeuwig Leven. U gelooft tot . . . U bent door de Geest verwekt bij heiliging, maar nooit uit de Geest geboren tot de Heilige Geest naar binnen komt. Dat is juist. Een baby heeft leven in de schoot van de moeder, de kleine spieren trillen; het is een leven. Maar het is een ander leven wanneer het de adem van leven in zijn neusgaten ademt. Dat is anders. Dat is het, het is . . .

⁴² Mijn geliefde Methodistenbroeder, en Pelgrim Heiligheidsmens, en Nazarener, de doop van de Heilige Geest is anders dan heiliging. Heiliging is de reiniging, wat voorbereiding van Leven is. Maar wanneer de Heilige Geest komt, Het is Leven. Voorbereiding is het vat reinigen; de Heilige Geest is het vullen van het vat. *Heiliging* betekent “gereinigd en opzij gezet vóór dienst.” De Heilige Geest is om het in dienst te zetten. U bent het vat dat God gereinigt heeft.

⁴³ En wij komen erachter dat de Heilige Geest God Zelf is, in u. God was boven u in de Vuurkolom met Mozes. God was met u in Jezus Christus. Nu is God in u in de Heilige Geest. Geen drie goden, één God werkend in drie functies.

⁴⁴ God neerdalend, neerkomend van boven de mens. Hij kon Hem niet aanraken, want hij had gezondigd, in de hof van Eden, en zichzelf afgescheiden van Zijn gemeenschap. Vervolgens, wat

gebeurde er? Hij moest boven hem zijn. Het bloed van stieren en geiten stond niet toe dat Hij weer gemeenschap met de mens kon hebben; maar door wetten en verordeningen, die deze tijd dat op komst was voorafschaduwden, van het offeren van stieren, enzovoort, en schapen. . . Vervolgens, toen God neerkwam en woonde in een geheiligde lichaam, maagdelijk geboren van een vrouw, die God Zelf. . . Weet u wat God deed? Hij—Hij deed niets dan alleen. . . Hij plaatste Zijn Tent te midden van die van ons. God woonde in een Tent genaamd Jezus Christus. Hij zette gewoon Zijn Tent op onder ons, werd. . . (Ik predik er in de ochtend over, dus kan ik het beter daarbij laten.) Nu, dat—hoe God tent—of onder ons woonde. . .

⁴⁵ En nu is God in ons. Jezus zei in Johannes 14: “In die dag zult u weten dat Ik in de Vader ben, de Vader in Mij, en Ik in u, en u in Mij.” God in ons. Wat was het doel? Om Zijn plan uit te voeren.

⁴⁶ God had een plan. Hij wilde onder de mens werken, en Hij bracht het in de Vuurkolom, wat het mystieke Vuur was dat boven de kinderen Israëls hing. Toen werd datzelfde Vuur geopenbaard in een lichaam van Jezus. En Hij zei dat Hij dat Vuur was: “Eer Abraham was, BEN IK.” Hij was dat Vuur. Hij zei: “Ik ben van God uitgegaan en Ik keer terug naar God.” En na Zijn dood, begrafenissen en opstanding ontmoette Paulus Hem op de weg—toen zijn naam nog Saul was—op de weg naar Damascus en Hij was weer teruggekeerd naar die Vuurkolom. Een Licht had zijn ogen verblind. Dat is juist.

⁴⁷ En hier is Hij vandaag, Dezelfde Vuurkolom, Dezelfde God Die dezelfde tekenen doet, dezelfde werken. Waarom? Hij werkt onder Zijn volk. Hij is in ons. Ik. . . Hij is nu met u, “maar Ik zal in u zijn. Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde van de, voleinding,” het einde van de wereld. Hij zou met ons zijn.

⁴⁸ Nu, let op. Jezus had hen opdracht gegeven om naar Jeruzalem te gaan en te wachten. Het woord *verblijven* betekent om te “wachten,” betekent niet te bidden, betekent “te wachten.” Zij waren nog niet geschikt om te prediken, omdat ze slechts Zijn opstanding kenden door Zijn Persoon, Hem van de buitenkant te zien. Hij—Hij beval hen om niet meer te prediken, niets te doen totdat ze eerst met Kracht van boven bekleed werden.

Ik geloof dat geen enkele prediker door God gezonden is of correct verordeneerd kan worden. . . Omdat God oneindig is. En wat God één keer doet, doet Hij altijd. Nu, als God hen niet toestond te prediken tot ze naar Pinksteren waren geweest en de Pinkster-ervaring hadden ontvangen; géén mens, tenzij, een diepe verlangen van zijn eigen, of een organisatie hem opdracht heeft gegeven, heeft het recht om een kansel te betreden totdat hij vervuld is geworden met de Heilige Geest. Zo is het precies. Want hij leidt hen door een intellectuele conceptie van een of

andere organisatie totdat hij vervuld wordt met de Heilige Geest; en daarna geeft hij hen het voedsel van de duif; *Het Lam en de Duif*, zoals wij er gisteravond over gesproken hebben.

49 Nu, merk op. Hij zei: “Ga naar Jeruzalem en blijf daar; wacht gewoon daar totdat Ik de belofte van de Vader zend.” En dan, wat deden zij? Er waren honderdtwintig van hen, mannen en vrouwen. Ze gingen een opperkamer binnen bij de tempel.

Nu naderde de dag van het Feest van Pinksteren, van het reinigen van het heiligdom, het slachten van het Paaslam tot de—de komst van Pinksteren, wat de eerste vruchten van de oogst was, het jubileum, het Pinksterjubileum. En op de gebouwen. . .

50 Nu, ik ben in de landen geweest. De oostelijke landen hebben zelden een trap binnen. De trap lag aan de buitenkant. Buiten de tempel, wordt ons verteld, lag er een trap die omhoog leidde naar een kleine kamer, alsmaar verder, gaat hoger en hoger en hoger tot u daar boven bij een kleine kamer komt, een soort opslagplaats, boven in de tempel, een of ander klein kamertje, een opperkamer. En de Bijbel zegt dat ze daar binnen waren en de deuren gesloten waren, omdat ze bang waren voor de Joden, want ze hadden hen uit elkaar gehaald omdat ze de Heer Jezus aanbaden, nadat Kajafas de hogepriester en Pontius Pilatus en hun Hem hadden gedood. Dus gingen ze alle zogenaamde Christenen wegdoen. En de deuren werden gesloten, en ze waren aan het wachten.

51 Nu, in deze soort kamers zijn er geen ramen. De ramen waren zoiets als kleine traliën met deurtjes die je oentrok. In die kamers zijn kleine olielampen die neerhangen en branden. . . Als u ooit in Californië bent, in Cliftons Cafeteria, ga beneden het souterrain in en u zult een soortgelijke vinden van de opperkamer. Bent u daar ooit geweest? Hoevelen hier zijn daar geweest? Ik zie mensen met uw hoofd knikken. Wel, u weet waarover ik het heb. Goed. Ga daarnaartoe en u zult de Hof van Gethsemane zien; voor u dat doet, komt u in een van die oostelijke kamers. Zo is dat precies. Daar vindt u een kleine lamp vol olijfolie met een kleine wollen lont die erin ligt aan het branden.

52 Nu, laten we zeggen dat ze daar boven waren, klommen er hier aan de buitenkant omheen. Ze kwamen daar boven en verborgen zich, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus vertelde hen niet om naar de opperkamer te gaan. Hij zei alleen: “Wacht in Jeruzalem.” Ze waren hier beneden in een huis, moeilijk te zeggen wat er zou gebeuren. Ze zouden binnenkomen en hen pakken. Ze gingen dus naar een kleine oude kamer in de bovenverdieping, helemaal daar boven op zolder, en vergrendelden daar de kamer zodat de Joden niet bij hen binnen konden. En daar zaten ze tien dagen te wachten.

⁵³ Nu, nu zijn we in Handelingen 1. Nu, luister aandachtig nu. Hebt u het beeld begrepen? Aan de buitenkant van het gebouw ging de kleine trap omhoog en ze gingen deze kleine kamer binnen. Beneden in de tempel hielden ze het Pinksterfeest. O, er was een geweldige tijd gaande. Nu, toen de dag van Pinksteren volledig gekomen was, waren ze allemaal met één geest, één geest, gelovend dat God die belofte zou sturen. Laat iedereen hier vanavond in datzelfde verstand komen en kijk wat er gebeurt. Het moet zich herhalen. Het is een belofte, net zoals zij het hadden. Zie?

⁵⁴ Wat deden zij? Volgden de instructies, volgden de—de—de wetten van God: “Wacht totdat . . .”

⁵⁵ Nu, ze waren bang voor de Joden. Nu, onthoud dat. Ze waren bang voor de Joden. Nu, plotseling kwam er een geluid áls een ruisende wind. Het was geen ruisende wind; het was áls een ruisende wind. Ik zal het commentaar lezen, over slechts enkele minuten, van de vertaler. Het was áls een ruisende wind. Met andere woorden, het was een bovennatuurlijke wind (o!), iets dat ze konden voelen. De wind was binnenin hen. Er kwam een—een ruisende wind, zoáls een ruisende wind. De wind ruiste niet, maar het klonk gewoon als een ruisende wind, als iets dat ‘pfff’ deed! Hebt u het ooit gevoeld? O, my! Als een ruisende wind. Nu, let op. En het vulde . . . Nu, hier staat het “heel het,” maar in het Grieks stond “het Gehele (Hoofdletter G-e-h-e-l-e), het Gehele Huis,” overal daarbinnen. Elke scheur, hoek en spleet leek er vol mee te zijn. Niet, zeg: “Zeg, Broeders, voelen jullie wat ik voel?” Nee! Het was overal, als een ruisende wind. Nu, let op. “Er kwam een geluid als een ruisende, machtige wind, en (voegwoord. Nu let op die *ens*. Als u niet oplet, laat u Het iets zeggen wat er niet staat. Zie?)—én, als (dat is wat er eerst gebeurde, een geluid, iets als een—een ruisende wind dat over hen heen kwam)—én (herinnert u zich, gisteravond, ik ging naar de winkel en kocht een brood én wat vlees. Dat is iets dat ermee ging. Het brood is één ding, het vlees is een andere. En het geluid was één ding, die hen opviel)—én er verscheen aan hen (voor hen) tongen—verdeelde tongen.”

⁵⁶ Heeft iemand hier ooit de *Tien Geboden* van Cecil DeMille gezien? Is het u opgevallen toen de Geboden werden geschreven? Hoe hij het oppakte; ik wist het niet. Er waren twee of drie dingen die ik erin zag waar ik echt van hield. Het eerste is dat smaragd licht, dat is precies hoe Het eruit ziet. Zie? Nog iets was toen het Gebod werd geschreven en nadat het voorbij was, hebt u bemerkt, wegvliegend van die grote Vuurkolom waren er kleine deeltjes vuur die wegvlogen? Hebt u dat bemerkt? Nu, dat is wat ik denk dat dit was op Pinksteren. Er verschenen aan hen . . . Zodat ze Het konden zien. Het staat niet: “Er viel in hen.” Maar er verschenen aan hen likken (noemen wij het), tongen, als een tong zoals deze tong *hier*, vorm van de tong, lik van vuur. Nu,

oor—zoals ik zei, oor is oor; vinger is vinger. Vinger betekent niet dat u het voelde; het betekent dat het als een vinger uitzag. En als het een oor was, betekende het niet dat ze het hoorden; het zag eruit als een oor. Dit was vuur dat eruitzag als een tong, niet iemand die sprak, een vuur dat eruitzag als een tong.

57 Nu, luister. Kijk hoe het hier in het Grieks leest:

En plotseling kwam er een geluid. . . als een ruisende machtige wind. . . (Het 3de—het 3de vers.)

En verdeelde tongen *verschenen* aan *hen*, . . . (Niet: verdeelde tongen waren in hen, of: ze spraken met een verdeelde tong; het waren verdeelde tongen die aan hen verschenen. Nu, let op. Het is nog niet op hen. Het is daar in de kamer, cirkelde rond, zoals in deze wind.) . . . aan *hen* . . . *als* . . . *vuur* . . . verdeelde tongen . . . *verschenen* aan *hen* . . . (dat is voor hen) *als* . . . *vuur*, (tongen als vuur) *en één* (enkelvoud) rustte op *ieder van hen*. (Niet: ging in hen; maar rustte op hen.)

58 Nu, ziet u hoe de King James je op het verkeerde been zou zetten: “En verdeelde tongen kwamen op hen, of rustten (hoe staat het daar in de King James?) zaten op hen.” Zie? Nu, het kon niet daarnaartoe gaan en zich neerzetten. Dat weten we. Maar het oorspronkelijke zei: “Het rustte op hen,” geloof ik; nietwaar? Laat mij het precies juist krijgen. Ja! “. . . rustte op een ieder van hen.” Eén tong van vuur rustte op een ieder van hen. Ziet u daar? Snapt u het? Dat is het tweede wat plaatsvond. Eerste was een wind, dan het verschijnen van tongen van vuur.

59 Het was in deze kleine kamer hier met deze kleine olielampen die brandden. Denk eraan hoe ze daar boven zaten. En de ene zegt: “O!” Hij keek heel het gebouw rond; het was in heel het gebouw. Toen zeiden ze: “Kijk!” Tongen van vuur begonnen in het gebouw te komen. Nu, let op. En er verschenen deze tongen van vuur.

Let nu op het volgende:

En (Nog een voegwoord; nog iets gebeurde.) *zij werden allen vervuld met de Heilige Geest* . . . (Het tweede wat er gebeurde.)

60 Ziet u nu, wij willen dat omdraaien en zeggen dat zij “tongen van vuur hadden en hier wat aan het stotteren waren; en dan buiten met een onbekende taal begonnen te spreken.” Zoiets staat niet in de Schriften, vriend. Wie bij het ontvangen van de Heilige Geest met een onbekende taal spreekt, doet dat in strijd met de Bijbel. En ik ga u over een paar minuten laten zien en aan u bewijzen dat ik geloof in spreken in onbekende tongen, maar niet het ontvangen van de Heilige Geest. Dat is een gave van de Heilige Geest. De Heilige Geest is een Geest.

61 Nu, let op. Deze tongen waren in de kamer, als vuur, en het zette zich op een ieder. Toen werden ze vervuld met de Heilige Geest (het tweede), en dan, nadat ze met de Heilige Geest vervuld werden, spraken ze met tongen, niet met tongen, met talen. Heeft u dat bemerkt? Zij begonnen met andere talen te spreken zoals de Geest hun gaf uit te spreken. Nu, dit gerucht ging rond.

62 Let nu op. Nu, laat ons opnieuw de illustratie krijgen zodat u het niet vergeet nu. Overeenkomstig de Schrift, in de opperkamer aan het wachten, plotseling een geluid als een ruisende wind, die op hen was; dat was de Heilige Geest. Hoevelen geloven dat dat het verschijnen van de Heilige Geest was? Als een wind, een bovennatuurlijke wind. Toen merkten ze. En daarbinnen waren kleine tongen van vuur, honderdtwintig ervan, en begonnen neer te dalen en op ieder van hen te rusten. Wat was het? Wat was het? De Vuurkolom, wat God Zelf was Die Zichzelf onder Zijn volk verdeelde, kwam in de mensen. Jezus had het allemaal; Hij had de Geest zonder mate; wij krijgen Het met mate (Ziet u wat ik bedoel?), want wij zijn aangenomen kinderen. Zijn Leven—Zijn Eeuwig Leven kwam naar binnen. Nu, wat gebeurde er? Toen werden ze allemaal vervuld met de Heilige Geest.

63 Ik wil u nu iets vragen. Wanneer begon het gerucht? Als ze uit die opperkamer moesten komen om langs die treden naar beneden te gaan en in de paleisvoorhoven te komen—of in de—in de tempelvoorhoven, die waarschijnlijk een stadsblok ver lagen van waar ze waren, van boven naar beneden tot in de voorhoven, waar al de mensen verzameld waren. . . En zij kwamen eruit, dronken als het ware, op de Geest. Want het volk zei: “Deze mensen zijn vol nieuwe wijn.” Ze hadden zoiets nog nooit gezien.

64 En iedereen probeerde te zeggen: “De Heilige Geest is gekomen. De belofte van God is op mij. Ik—ik ben vervuld met de Geest.” En hij een Galileeër zijnde, de man tot wie hij sprak een Arabier, of een Pers, hoorde hem in zijn eigen taal.

65 “Hoe horen wij (geen onbekende tong)—hoe horen wij een ieder in de taal waarin wij geboren zijn? Zijn dit niet allemaal Galileeërs die spreken?” En spraken misschien Galilees. . . Maar toen ze het hoorden, was het in de taal waarin ze geboren waren. Als het niet zo is, wil ik dat u mij vraagt—mij deze vraag beantwoordt: Hoe kwam het dat Petrus daar opstond en in het Galilees sprak, en de hele groep hoorde wat hij zei? Drieduizend zielen kwamen daar tot Christus en Petrus sprak in één taal. Tuurlijk! Het was God Die een wonder verrichtte. Petrus, tot hetzelfde publiek dat bestond uit bewoners van Mesopotamië, en vreemden, en proselieten en alles, uit de hele wereld stonden ze daar. . . en Petrus stond en predikte in één taal, en een ieder hoorde hem, want drieduizend bekeerden zich en werden meteen gedoopt in de Naam van Jezus Christus. Hoe is dat mogelijk?

⁶⁶ Ziet u, vrienden, ik kan niet verwachten dat mijn denominationele Pinksterbroeder dat nu accepteert. Maar zoekt u dat op door de Bijbel heen en vertel mij wanneer ze ooit de Heilige Geest hebben ontvangen en in een taal hebben gesproken waarvan ze niet wisten waar ze in spraken. En als dat de manier is waarop ze Het daar hebben gekregen, de soevereine God . . . Het moet elke keer op dezelfde manier gebeuren.

⁶⁷ Nu, ik kan niet . . . Nu, in het huis van Corne- . . . Wij herinneren ons, toen we naar Samaria gingen, gisteravond, kwamen wij erachter dat er niet één ding opgenomen was over hoe ze in een andere taal hoorden, niets is daarover gezegd. Maar toen ze naar het huis van Cornelius gingen, waar er mensen van drie verschillende nationaliteiten waren, spraken ze in tongen. En toen ze dat deden, als ze dat deden, dan kregen ze Het, zei Petrus, op dezelfde manier dat zij Het in het begin kregen. En ze wisten dat de heidenen van God genade hadden ontvangen, want ze hadden de Heilige Geest ontvangen net zoals zij het in het begin hadden ontvangen. Ik heb hier een vraag, iets daar over, over een paar minuten. Ik wilde het fundament leggen, zodat u ziet wat het is.

⁶⁸ Nu, ik kan niet verwachten dat mensen die anders onderwezen zijn . . . En luister naar mij, mijn geliefde, dierbare Pinksterbroeders. Ik zou dit niet elders leren. Dit is . . . Ik zou niets doen om controversie te veroorzaken. Maar als wij de waarheid niet krijgen, wanneer gaan wij dan beginnen? Wij moeten hier iets hebben dat plaatsvindt om ons recht te zetten. We moeten hier nu opname-genade krijgen. De waarheid moet tevoorschijn komen.

⁶⁹ Wat zou een man doen als hij doof en stom was en helemaal niet kon spreken? Zou hij de Heilige Geest kunnen ontvangen? Wat als hij geen tong had om mee te beginnen en de arme kerel gered wilde worden? Ziet u? Het is—de Heilige Geest is een doop. En dan, al deze gaven zoals spreken in tongen, uitlegging van tongen, dat is nadat u in het lichaam komt door de doop van de Heilige Geest. Want die gaven zijn in het Lichaam van Christus.

⁷⁰ Nu, de reden dat ik zeg . . . Nu, kijk hier. Kon u verwachten dat de Katholieke kerk, die de eerste georganiseerde kerk in de wereld was, nadat de apostelen . . . Toen werd de Katholieke kerk georganiseerd, o, enkele honderden jaren na de dood van de laatste apostel, zo'n zeshonderd en—jaar na de apostelen, vlak na het Concilie van Nicea, toen de Nicea vaders samenkwamen en zich organiseerden; toen hebben ze de universele kerk opgericht, die de Katholieke kerk was. Daarmee vormden ze een wereldkerk. En het woord *katholiek* betekent "universeel"; dat betekent overal. Ze . . . Romeinse—heidense Rome werd bekeerd tot het pauselijke Rome. En ze stelden een paus aan het hoofd om de plaats van Petrus in te nemen, van wie zij dachten en zeiden dat Jezus de sleutels tot het Koninkrijk gaf. En die paus

was onfeilbaar en is nu nog steeds voor de Katholieke kerk. Dat. . . Zijn woord is wet en orde. Hij is de onfeilbare paus. Dat ging door.

⁷¹ En dan, omdat ze het niet eens wilden zijn met deze Katholieke doctrine, werden ze ter dood gebracht, op de brandstapel verbrand, enzovoort. Wij weten dat allemaal door de heilige geschriften van Josephus en het *Boek van de martelaren* door Foxe en vele van de andere heilige. . . Hislops *Twee Babylons* en de—de grote geschiedenissen. Daarna—na vijftienhonderd jaar, wat wij als de Donkere Middeleeuwen kennen, de Bijbel werd van het volk weggenomen. En Het werd—Het werd verborgen door een kleine monnik, enzovoort, begrijpen wij.

⁷² Dan, daarna kwam de eerste Reformatie, dat was Maarten Luther. En hij stapte eruit en zei dat de communie, die de Katholiek het lichaam—het letterlijke lichaam van Christus noemde, dat het alleen het lichaam van Christus vertegenwoordigde. En hij gooide de communie op de altaarleuning, of op de treden, en weigerde om het letterlijke lichaam van Christus te noemen, en predikte: “De rechtvaardige zal door geloof leven.” Nu, je kunt niet verwachten dat de Katholieke kerk het met hem eens zou zijn, zeker niet, wanneer hun onfeilbare hoofd hen nee vertelt. Goed.

⁷³ Dan, na Maarten Luther, die Rechtvaardiging predikte, kwam John Wesley er en predikte Heiliging. En hij predikte dat een man, na gerechtvaardigd te zijn (wat allemaal prima is), maar u moet geheiligd worden, gereinigd, de wortel van het kwaad uit u gehaald, door het Bloed van Jezus. Nu, u kunt niet verwachten dat de Lutheranen Heiliging prediken, want zij gaan het niet doen.

⁷⁴ Nadat Wesley Heiliging had gepredikt, en vele kleine breuken ervan, daaruit kwamen de Wesleyaanse Methodisten en de Nazareners, enzovoort, die het vuur brandend hielden, door hun tijdperk heen, toen kwam er Pinksteren en zei: “Wel, de Heilige Geest is de doop, en we spreken met tongen wanneer we Het krijgen.” Zeker. Toen dat vervolgens kwam, kon u niet verwachten dat de Nazareners en de Wesleyaanse Methodisten, enzovoort, dat zouden geloven. Dat zouden ze niet. Ze noemden het de duivel. Goed. Wat gebeurde er? Ze begonnen te vallen; Pinksteren begon op te komen. Nu is het tot een plaats gekomen totdat Pinksteren zijn schudding heeft gekregen. Het heeft zich georganiseerd en is uitgegaan, accepteert niets anders. Ze hebben hun eigen regels en voorschriften, en dat maakt het vast.

⁷⁵ Nu, wanneer de Heilige Geest binnenkomt en de Waarheid van iets openbaart en het bewijst door Zijn eigen Tegenwoordigheid en door Zijn Woord, kan je niet verwachten dat de Pinkstermensen zeggen: “Ik ben er mee eens.” Je moet

alleen staan zoals Luther deed, zoals Wesley deed, en zoals de rest van hen deden. U moet daarop staan, want het uur is hier. En dat is wat mij een lelijk eendje maakt. Dat is wat mij anders maakt.

⁷⁶ En dat ik niet kan beginnen zoals mijn dierbare Broeder Oral Roberts en Tommy Osborn, Tommy Hicks en anderen, omdat de kerken het niet met mij eens zijn. Zij zeggen: “Hij gelooft in eeuwige zekerheid. Hij is een Baptist. Hij gelooft niet in spreken in tongen als initieel bewijs van de Heilige Geest. Ga bij die kerel vandaan!” Ziet u?

⁷⁷ Maar kom er oog in oog mee te staan. Zie het onder ogen. Zij kunnen de Lutheranen onder ogen zien, de—de Methodist kan dat. De Pinkstergelovige kan de Methodist onder ogen zien. Ik kan de Pinkstergelovige ermee onder ogen zien. Dat is precies juist. 't Is waar. Waarom is dat? Wij wandelen in het Licht zoals Hij in het Licht is. Ziet u? We komen verder op de Koninklijke Hoofdweg, en hoe verder men komt, hoe meer genade wordt gegeven, meer kracht wordt gegeven, meer bovennatuurlijke wordt gegeven. En daar zijn we dan. Dit is het uur waarin de Heilige Geest neergedaald is in de vorm van een Licht zoals Hij in het begin was, een Vuurkolom, en Zich gemanifesteerd heeft, en doet precies dezelfde dingen die Hij deed toen Hij hier op aarde was. En Jezus zei: “Hoe zult u weten of ze het juist hebben of niet? Aan hun vruchten zult u ze kennen. Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

⁷⁸ Nu, mijn Pinksterbroeders. Ik ben met jullie. Ik ben een van jullie. Ik heb de Heilige Geest. Ik heb in tongen gesproken, maar ik heb het niet gekregen bij het ontvangen van de Heilige Geest. Ik kreeg de doop van de Heilige Geest; ik heb in tongen gesproken, geprofeteerd, gaven van kennis gehad, wijsheid, uitleggingen, en alles wat er gebeurt. Maar elk van die dingen is op mij van toepassing, want nu ben ik een kind van God. De kracht, het Vuur van God is in mijn ziel; die Vuurtong die Zich neerzette—is aan de binnenkant van mij gekomen en heeft alles weggebrand wat in tegenspraak was met God, en nu word ik geleid door Zijn Geest. Hij kan zeggen: “Ga *hierheen*,” en dan ga ik. “Ga *hierheen*”; dan ga ik. “Spreek *hier*”; dan spreek ik. “En doe *dit, dat, enzovoort*.” Daar hebt u het, net als . . . Je wordt door de Geest geleid. Dat is God in u, Die Zijn wil werkt. Ongeacht wat het is, Hij werkt Zijn wil uit.

⁷⁹ Nu, luister. Laat me hier zien, lezen voordat wij met de vragen beginnen, uit het lexicon hier. Nu, uit Vaticaanse vertaling, deel 7, 190—1205:

“Het is moeilijk om vast te stellen of het de stem was van die mensen die in een vreemde taal spraken; of het verslag of gerucht over de transactie van

de bovennatuurlijke wind die ruiste, die de menigte beroerde.”

Ze konden het niet begrijpen. Nu, let op. Wat het ook was, de mensen, ik. . .

⁸⁰ Ik zal even illustreren. Hier is een stelletje arme, haveloze Galileërs. En hier zijn ze, buiten op straat. Ze hebben nog nooit zoiets gezien: hun handen omhoog in de lucht, kwamen van die bovenkamer, langs die treden, daar naar buiten toe, net vervuld; ze hadden nog niet gesproken. Ziet u? Hier kwamen ze, daar langs naar beneden. En nu, laten we zeggen, ze tuimelden daar buiten rond, in deze toestand. En de mensen zeiden. . . Een Griek liep naar mij toe, stel dat ik Galilees spreek.

Je loopt naar hem toe en zegt: “En wat is er met jou aan de hand, jongen?”

⁸¹ “Ik werd vervuld met de Heilige Geest. De kracht van God viel daarboven in die kamer. Er is iets met mij gebeurd. O, glorie aan God!”

En een andere hier, hij praatte met een Arabier, en hij een Galileëer die in Arab—Arabische taal sprak.

⁸² Nu, ze konden niet uitmaken, was het de ruisende wind die de mensen samenbracht toen de menigte samenkwam, of was het het spreken in de vreemde taal die ze spraken? Nu, de Bijbel heeft niet precies. . . Je hebt twee dingen waar je op kunt letten. Het was. . . De—de buitenstaander zei: “Hoe komt het dat wij elke man in onze eigen taal horen waarin wij geboren zijn?” Er stond niet dat ze het spraken, maar zij hoorden het.

⁸³ Dan, dezelfde groep, dezelfde mensen, verklaar dit. Petrus sprong ergens op en zei: “Gij mannen van Galilea, en gij die in Jeruzalem woont, laat dit u bekend zijn (mensen die zeiden dat ze de Galilese taal niet hadden) laat dit u bekend zijn en luister naar mijn woorden (welk—welke taal sprak hij in, tegen hen allen?); want dezen zijn niet dronken, zoals u vermoedt, aangezien het het derde uur van de dag is, maar dit is datgene waarvan gesproken is door de profeet Joël: ‘En het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, Ik zal Mijn Geest uitstorten op alle vlees. Uw zonen en uw dochters zullen profeteren.’” Hij ging verder en verder, en zei: “U hebt met boze handen de onschuldige Zoon van God gekruisigd. David had van Hem gesproken. . . ‘zou Zijn ziel niet in de hel verlaten, noch zou Hij Zijn Heilige toestaan om verderving te zien.’” En zei: “Laat het u bekend zijn dat God deze zelfde Jezus Die u kruisigde zowel Heer en Christus heeft gemaakt.” En toen ze dit hoorden. . . Amen! Wie? Iedere man onder de hemelen. Wat gebeurde er? Hij zei niet: “Nu, ik zal in het Galilees spreken; ik zal in *dit* spreken; en ik zal in *dit* spreken. . . ? . . .”

⁸⁴ Toen Petrus deze woorden sprak, zeiden ze: “Mannen en broeders, wat kunnen we doen om gered te worden?” En Petrus

gaf hen de formule. Dat is altijd de manier waarop het gebeurt. Ziet u?

⁸⁵ Het is hoger gaan, zich in God drukken, een dichte wandel. Hoe weet je het? Welnu, toen Luther rechtvaardiging ontving, noemde hij dat de Heilige Geest. Dat was het. God dompelde er een beetje van in. Vervolgens zei Hij wat? Wesley ontving Heiliging en hij zei: “Tjonge, wanneer je schreeuwt, dan heb je Het.” Maar velen van hen schreeuwden die Het niet hadden. Toen Pinksteren in tongen sprak—onbekende tongen, zeiden ze: “Tjonge, je hebt Het.” Maar velen van hen hadden Het niet.

Die tekenen waardoor je dat weet bestaan niet. “De enige manier waaraan je een boom kent,” zei Jezus, “is door de vruchten die hij draagt,” de werken van de Geest, de vrucht van de Geest. Wanneer je dan een persoon ziet die vervuld is met kracht, die vervuld is met de Heilige Geest, dan zie je een leven dat veranderd is. Je ziet deze tekenen volgen bij degenen die geloven: “In Mijn Naam zullen ze duivels uitdrijven, met nieuwe tongen spreken. Als een slang hen zou bijten, zou het hen geen kwaad doen. Als ze iets dodelijks hadden gedronken, zou het hen niet doden. Ze zullen handen op de zieken leggen en ze zullen herstellen.” Tjonge! Dit soort tekenen volgt hen die geloven. Maar hoe kom je erin? Die gaven zijn in het Lichaam. Hoe kom je in het Lichaam? Niet door je weg naar binnen te spreken; maar door gedoopt in één Lichaam (I Korinthiërs 12:13). Eén Geest zijn wij allen gedoopt in dat Lichaam en onderworpen aan alle gaven. De Heer zegene u.

⁸⁶ Nu, als iemand deze band zou horen, of iemand hier het er niet mee eens zou zijn, bedenk, doe het vriendelijk, broeder, want ik heb je lief.

93. De eerste vraag vanavond: Broeder Branham, ik denk dat televisie een vloek is voor de wereld. Wat denkt u erover?

⁸⁷ Wel, wie het ook schreef, ik ben het met je eens. Ze hebben het tot een vloek gemaakt voor de wereld. Het zou een zegen voor de wereld kunnen zijn, maar ze hebben het tot een vloek gemaakt. Zoiets dergelijks, mijn lieve mensen, het is waar je zelf naar kijkt. Als de televisie een vloek is, dan is de krant een vloek, dan is de radio een vloek, en vele keren is de telefoon dat. Zie, zie, zie, zie? Het is wat je ervan maakt. Maar doordat, de broeder zei een paar avonden geleden, dat er nauwelijks nog programma's op de televisie zijn; het is te veel geld. En arme predikers die het Volle Evangelie prediken, kunnen zich geen programma op de televisie veroorloven. Dus daarom . . . Broeder zei een vorige avond geloof ik, ergens, zei: “Stof je radio af,” of iemand, of: “Haal het terug uit de hoek en luister naar die programma's.” Dat is juist.

⁸⁸ Maar lieve persoon, wie u ook bent, ik ben het zeker met u eens. Het is een van de meest verdomde dingen voor het menselijk ras geworden. Daarmee nemen ze al dit geld hier dat naar de

regering zou moeten gaan, als belastingen, en trekken het af met reclame voor al deze sigaretten- en whiskyprogramma's en dat soort dingen, en trekken het af van het belastinggeld van de regering; en dan komen ze predikers halen en slepen hen voor de rechtbank om een beetje geld uit hen te halen. Ik ben het met u eens, het is een vreselijk iets. Nu, dat is niet . . . Weet u, het is gewoon iets dat je ervaart. Dank u, zuster, broeder, wie het ook was die dat vroeg.

94. Nu, hier is een goeie. Vraag: Er staan plaatsen in de Bijbel zoals I Samuël 18:10, waar staat dat een boze geest van God dingen heeft gedaan. Ik versta het niet, een "boze geest van God." Verklaar dit alstublieft.

⁸⁹ Wel, misschien, met de hulp van de Heer, kan ik dat. Het betekent niet dat God een boze Geest is. Maar elke geest van alles is aan God onderworpen. En Hij doet alles meewerken overeenkomstig met wat Hij wil. Ziet u?

⁹⁰ Nu, over uw vraag, u hebt het over de boze geest die uitging van God om Saul te kwellen. Hij was in een humeurige, neergeslagen toestand—conditie, want, ten eerste was hij teruggevallen. En wanneer je terugvalt, zal een boze geest—God zal toestaan dat een boze geest je kwelt.

⁹¹ Ik wil u zo dadelijk iets voorlezen. Ik heb nog een gedachte hierover. Zie? Elke geest moet aan God onderworpen zijn. Weet u nog toen Josafat en Achab ten strijde trokken? En als eerste was er—ze zaten in de poorten. En Josafat was een rechtvaardige man, en hij zei (de twee koningen zaten daar, en ze hadden hun krachten gebundeld) en dus zei hij: "Laten wij de Heer raadplegen of wij nu optrekken of niet."

⁹² En Achab ging en haalde vierhonderd profeten die hij allemaal onderhouden had, met eten verzorgd en zo; ze waren in goede conditie. En ze kwamen daarnaartoe, en ze profeteerden allemaal met één stem, zeiden: "Trek op en God zal u de overwinning geven. Trek op naar Ramoth in Gilead en daar zal God de zaak voor u nemen." Een van hen had zich een paar horens gemaakt en begon rond te rennen, ter illustratie, zei: "Met deze ijzeren horens zult u ze regelrecht uit het land duwen; het behoort aan u."

⁹³ Maar weet u, er is iets met een man van God dat gewoon niet voor al die dingen gaat. Ziet u? Als het niet overeenstemt met de Schrift is er iets mis. Iedere ware gelovige . . . Dus, Josafat zei: "Wel, die vierhonderd zien er prima uit. Ze zien er als goede mannen uit."

"O, dat zijn ze," heeft Achab misschien gezegd.

Maar Josafat zei: "Heeft u er niet nog één?" Waarom nog één wanneer u er vierhonderd hebt die eenstemmig zijn? Want hij wist dat er iets was wat niet helemaal in orde klonk. Ziet u?

Hij zei: “Ja, we hebben er nog één, de zoon van Jimla hier boven,” zei, “maar ik haat hem.” Tuurlijk. U sluit zijn kerk wanneer u het ook maar kunt. U jaagt hem het land uit. Ziet u? Zeker. “Ik haat hem.”

“Waarom haat u hem?”

“Hij voorspelt altijd kwaad tegen mij.” Ik geloof dat Josafat toen precies wist dat er iets niet klopte.

Dus zei hij: “Ga Micha halen.”

Dus gingen ze hem halen, en hier kwam hij eraan. . . Dus toen ze erheen gingen, stuurden ze een boodschapper die zei: “Wacht eens even. Nu, zij hebben vierhonderd Doctors in de Godgeleerdheid daarginds. Ze zijn de besten die er zijn in het land, met doctorstitel Ph, LLD's, enzovoort.” Zei: “Nu, u weet, u arme kleine ongeletterde man, dat u het niet oneens gaat zijn met al die geestelijken.”

⁹⁴ Jimla zei dit, of ik bedoel, Micha zei dit: “Ik zeg niets totdat God het in mijn mond stopt, en dan zal ik precies zeggen wat Hij zegt.” Ik hou daarvan. Daar hou ik van. Met andere woorden: “Ik blijf bij het Woord.” Ongeacht wat de rest van hen zeiden. Hij zei: “Nou,” zei, “ik zeg het u. Als u er niet uitgegooid wilt worden, dan kunt u maar beter hetzelfde zeggen.”

Dus hij ging daarnaartoe. En hij zei: “Zal ik optrekken?”

Hij zei: “Ga uw gang.” Zei: “Geef mij deze nacht. Laat mij het met de Heer bespreken.” Ik hou daarvan. Dus die nacht verscheen de Heer aan hem, en de volgende dag trok hij op. En hij zei, toen hij optrok, zei hij: “Ga uw gang; maar ik zag Israël als schapen zonder herder, verspreid over de heuvels.” O, my! Dat haalde hem onderuit.

En hij zei: “Heb ik het je niet gezegd? Ik wist het. Dat is precies wat hij altijd doet, iets slechts over mij zeggen.”

⁹⁵ Waarom? Hij bleef bij het Woord. Waarom? Een profeet voor hem, het Woord van God, dat van Elia kwam, de echte profeet, hij zei: “Omdat u het bloed van de onschuldige Naboth vergoot, zullen de honden ook uw bloed likken.” En hij vertelde hem kwaad. Elisa was reeds naar de Hemel gegaan. Maar hij wist dat Elisa het Woord van God had, dus bleef hij bij het Woord. Ik hou daarvan. Blijf bij het Woord.

⁹⁶ Als de Bijbel zegt: Jezus Christus is dezelfde gisteren, vandaag en voor immer; Zijn kracht is nog steeds hetzelfde; de Heilige Geest is voor wie ook maar wil, laat hem komen, blijf bij het Woord. Jazeker! Ongeacht wat de anderen zeggen. Hoe goed gevoed en hoeveel scholen ze hebben doorgemaakt, dat heeft er niets mee te maken.

Dus toen zei hij. . . Deze grote kerel met de horens op zijn hoofd, gaan het verdrijven—het land uitdrijven, voor de koning uit, hij liep ernaartoe en sloeg hem in de mond (deze kleine

prediker). Hij wist dat hij slechts een kleine heilige roller was en er dus niets over gezegd zou worden, dus sloeg hij hem gewoon in de mond. Hij zei: “Ik wil u iets vragen.” Zei: “Welke weg ging de Geest van God toen Hij uit mij vertrok, als u Het kreeg?”

⁹⁷ Hij zei: “U zult het begrijpen wanneer u daarginds in de kooi zit, als een gevangene.” Hij zei: “Ik zag God op Zijn troon zitten (Amen! Luister nu!) en het leger des Hemels was rondom Hem vergaderd.” Wat was er aan de hand? Zijn profeet had reeds gezegd wat er met Achab zou gebeuren. God. . . Dat was niet Elia die dat zei; dat was de gezalfde profeet. Dat was het Woord van de Heer, ZO SPREEKT DE HEER. En Micha zei: “Ik zag heel het leger des Hemels rondom God vergaderd in een grote conferentie. En ze spraken met elkaar. En de Heer zei: ‘Wie kunnen Wij ertoe krijgen om heen te gaan, wie van u kan heen gaan om Achab te misleiden, om hem daar te krijgen, om het Woord van God te vervullen, zodat hij wordt neergeschoten? Wie kunnen Wij ertoe krijgen om heen te gaan?’”

⁹⁸ Wel, de ene zei *die* of *die*. En na een tijdje kwam er een boze geest, een ligende geest omhoog van beneden en zei: “Als U het mij slechts toestaat. Ik ben een ligende geest. Ik zal naar beneden gaan en in al die predikers komen, want ze hebben de Heilige Geest niet; en ik laat ze (het zijn maar schoolgetrainde jongens)—en ik zal neerdalen en in elk van hen komen en hen misleiden en hen een leugen laten profeteren.” Zei hij dat? En hij zei: “Dat is hoe wij zullen misleiden.” Dus hij ging naar beneden.

Hij zei—God zei: “U heeft Mijn toestemming om te gaan.”

⁹⁹ En hij ging naar beneden en kwam in die valse profeten, schoolgetrainde bediening, en liet hen een leugen profeteren. Het was een ligende geest werkend naar de wil van God. Laat mij. . . Nog even wat dat u hier zou kunnen zien, even een ogenblik. Let hierop. Ik wil dat u met mij mee opslaat in I Korinthiërs het 5e hoofdstuk, het 1ste vers, even een ogenblik. I Korinthiërs. . . En let hierop, als u iets wilt zien, God iets zien maken—hoe die boze geesten, hoe dat ze—ze zich bewegen. . . Goed, Paulus die spreekt:

Men hoort algemeen dat er hoererij onder u is, en zodanige hoererij dat het. . . onder de heidenen niet genoemd wordt, . . . (Wat vindt u daarvan, onder de kerk?) . . . dat iemand de vrouw van zijn vader heeft.

En gij zijt opgeblazen, en hebt niet. . . (Laat mij zien. Ik geloof dat ik twee pagina's omsloeg bij. . .) . . . Gij zijt—En gij zijt opgeblazen, en hebt niet veel meer leed gedragen, opdat. . . (Nu, wacht eens even hier. Ben ik. . . Ja, dat klopt. Ja.) . . . leed gedragen. . . (Dat is het.) . . . opgeblazen, en hebt niet. . . leed gedragen, opdat hij uit het midden van u weggedaan worde, die deze daad begaan heeft.

¹⁰⁰ Ik weet het niet. Ik geloof niet dat iemand tot dit zou zeggen, of zou afkappen, maar ik verdedig alleen waar ik in geloof: Als een man ooit vervuld is met de Geest kan hij Het niet verliezen. Ziet u, zie?

Doch ik, als wel met het lichaam afwezig, maar tegenwoordig zijnde met de geest, heb reeds, als of ik tegenwoordig was, hem, die dat also bedreven heeft, veroordeeld,

In de Naam van onze Heere Jezus Christus, wanneer gij samen vergaderd zijt, en met mijn geest, met de kracht van de Heere Jezus Christus,

Deze over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden moge worden in de dag van den Heere Jezus.

¹⁰¹ God, Die vertelt aan de heilige Gemeente, Die Zijn Lichaam hier op aarde is, dat (nu, dit is na het Oude Testament, in het Nieuwe) Die aan een man vertelt die zo smerig en vuil was onder de mensen dat hij met de vrouw van zijn eigen vader leefde. Zei: “Zoiets in het Lichaam van Christus . . . U, Gemeente, geef hem over aan de duivel voor het verderf . . .” Ziet u? God staat toe dat . . . En als Hij iets heeft wat Hij moet zien gebeuren, om iemand een zweep te geven, zal Hij een boze geest op hen loslaten, zodat ze die persoon zullen kwellen en hen terugbrengen. Nu, wij komen erachter dat deze man, na . . .

¹⁰² Dat is wat er vandaag met de kerken aan de hand is. Wanneer een man in het Lichaam van Christus komt en een van de leden wordt en kwaad begint te doen, in plaats van dat jullie allemaal bij elkaar komen en precies hetzelfde doen . . . En jullie, Branham Tabernakel, doe dat. Want zolang u hem steunt, is hij onder het Bloed. En hij blijft maar steeds hetzelfde oude gedoe weer en weer en weer doen. Kom bij elkaar en geef hem over aan de duivel voor het verderf van het vlees, opdat zijn geest zou—gered kan worden in de dag van de Heer. En kijk hoe de zweep van God binnenkomt. Kijk hoe de duivel hem vastgrijpt. Dat is een boze geest die hem te pakken krijgt.

¹⁰³ En deze jongen hier maakte het in orde. Hij kwam terug. Wij komen erachter in II Korinthiërs waar hij werkelijk voor God de zaak in orde heeft gebracht.

¹⁰⁴ Kijk naar Job, een perfecte man, een rechtvaardige man. En God stond toe dat de boze duivel over hem kwam en hem kastijdde en alles meer, voor de vervolmaking van zijn geest. Ziet u? Dus, boze geesten hebben . . . God gebruikt vele malen boze geesten om Zijn plan en Zijn wil uit te werken.

95. Nu, hier is één die echt een moeilijke is. Vraag (ik denk dat het dezelfde persoon is, want het lijkt op hetzelfde handschrift): **Als een persoon de Heilige Geest moet hebben om—de Heilige Geest moet hebben om zich te bekeren en in**

de opname te gaan, wat zal de toestand zijn van kinderen die gestorven zijn voor de jaren van verantwoording? En wanneer zullen zij opstaan?

¹⁰⁵ Nu, mijn broeder, zuster, ik kan u dat niet vertellen. Er is geen Schrift in de Bijbel over die ik waar dan ook kan vinden. Maar ik kan mijn gedachten uitdrukken. Nu, dit zal jullie versterken, die in de genade van God geloven. Ziet u, de persoon wil weten (wat een zeer goede vraag is. Ziet u?) de persoon wil weten welke opstanding—wat er met een baby zal gebeuren, dat als hij de Heilige Geest moet hebben, om in de opname te gaan. . . . Zoals ik heb gezegd, dat is juist. Dat is volgens de Bijbel. Dat is de onderwijzing van de Schrift. Niet om—niet om naar de Hemel te gaan. . . . Want de Heilige Geest vervulde mensen zijn de eerste opstanding, de Uitverkorenen. En de overigen van diegenen. . . . De overigen van de doden werden niet levend gedurende duizend jaar. Na het Millennium, dan de tweede opstanding, het grote Witte Troon oordeel. Zie? Dat is precies de volgorde van de Bijbel. Maar deze persoon wil weten wat met deze baby's. Zij. . . . Met andere woorden, hadden ze de Heilige Geest voordat ze geboren werden? Hebben ze Het ontvangen? Nu, dat kan ik u niet vertellen.

¹⁰⁶ Maar nu, laten wij het zo zeggen: Wij weten dat baby's die sterven, ongeacht hun ouders, zij zijn gered. Nu, ik ben het niet eens met de school van de profeten op dat punt. Ze zeiden dat als het was—gestorven met een ouder die zondig was, dat die baby naar de hel zou gaan, zou wegrotten; dat er niets meer van zou zijn. Wel, Jezus. . . . Johannes zei toen Jezus kwam: "Zie het Lam van God Dat de zonde van de wereld wegneemt." En als die baby een menselijk wezen was, dat onder het oordeel van God zou moeten komen, en Jezus stierf om de zonde weg te nemen, werd alle zonde voor God verdreven toen Jezus voor dat doel stierf. Uw zonden werden vergeven. Mijn zonden werden vergeven. En de enige manier waarop je ooit vergeven kan worden is door Zijn vergeving te aanvaarden. Nu, de baby kan zijn vergeving niet aanvaarden, dus, het heeft niets gedaan. Het heeft helemaal niets gedaan. Dus is het absoluut vrij om naar de Hemel te gaan.

¹⁰⁷ Maar u zult zeggen: "Zullen ze in de opname gaan?" Nu—nu, dit is mijn eigen woord; dit is mijn gedachte nu. Doe niet. . . . ik kan dit niet door de Bijbel bewijzen. Maar kijk. Als God voor de grondlegging van de wereld ieder mens kende die ooit op de aarde zou zijn. . . . Gelooft u dat? Hij kende elke mug, elke vlo, elke vlieg, Hij wist alles wat er ooit op de aarde zou zijn. Als Hij dat wist. . . .

¹⁰⁸ Kijk. Laten we bijvoorbeeld Mozes nemen. Toen Mozes werd geboren, was hij een profeet. Vóór Jeremia. . . . God zei tegen Jeremia: "Voordat u zelfs in de schoot van uw moeder werd gevormd, voordat u ooit in haar schoot werd gevormd, kende ik u, en heiligde u en verordeneerde u tot een profeet tot de natiën."

Johannes de Doper, zevenhonderdentwaalf jaar voordat hij werd geboren zag Jesaja hem in een visioen, zei: “Hij is de stem van een die roept in de woestijn.”

¹⁰⁹ De voorbestemming of de voorkennis van God weet alles over de kleine baby's (zie?), wat ze zouden doen. En Hij wist dat ze zouden sterven. Hij wist het. Niets kan gebeuren zonder dat God ervan weet. Niets kan gebeuren met . . . Net zoals de Goede Herder, hoe Hij binnengaat . . . Nu, om dit aan de hand van de Schrift te nemen, ik zou niet kunnen zeggen dat de Schrift *zo-en-zo* zegt. Ik neem het slechts als mijn gedachte.

96. Nu, de volgende vraag is één waarvan ik denk die iemand misschien, wat ik gisteravond zei. **Verklaar hoe een vrouw gered wordt door een kind te baren.**

¹¹⁰ De vrouw wordt niet gered door een kind te baren. Maar laten we nu even naar I Timotheüs 2:8 gaan. En laten we eens nagaan wat de Bijbel zegt over het kind. Nu, ik besef dat dat een Katholieke leerstelling is, dat de Katholiek zegt dat de vrouw gered wordt door het baren van kinderen, door een kind te baren. Maar laat ons niet . . . Ik geloof dat niet. I Timotheüs het 2e hoofdstuk en laten we beginnen bij het 8e vers, en even een ogenblik lezen nu. In orde, luister.

Evenzo ook, dat uw vrouwen zich versieren in een eerbaar gewaad. . . (Dat hoeven we niet vragen, nietwaar? Luister hiernaar). . . met schaamte. . . (Sjonge!) . . . en matigheid, niet met het vlechten van haar haar, of goud, of paarden, of kostelijke kleding; (Broeders, ik help jullie hiermee, hoop ik. Al deze nieuwe hoedjes elke dag of om de drie dagen. Ziet u? Dat betaamt Christenen niet.)

Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.

Laat uw vrouwen zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

Maar ik sta niet toe, dat een vrouw onderricht geeft of gezag over de man heeft, maar dat zij stil zij.

Want Adam is eerst gemaakt, en daarna Eva.

. . . Adam werd niet verleid, maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Doch zij zal behouden worden in het baren van kinderen, als . . . (Nu, hij spreekt niet tegen de vrouw van de wereld, die baby's krijgt). . . als zij doorgaat in geloof. . . (Zie? Als zij doorgaat. Zij is al. . . Dat is de vrouw waar hij het over heeft, de vrouw die al gered is. Zie?) . . . en liefde en heiligheid met alle ingetogenheid.

¹¹¹ Niet door een baby te hebben maakt dat zij gered is, maar omdat zij kinderen grootbrengt, haar plicht doet, niet door

katten, honden en wat nog groot te brengen om de plaats van een kind in te nemen, zoals ze vandaag doen, het de liefde van een moeder geven zodat zij de hele nacht kan uitgaan en rondzwerven. Sommige mensen doen dat. Sorry, maar zij doen het. Dat is erg onbeleefd van mij om het te zeggen, maar de waarheid is de waarheid. Ziet u? Ze willen geen baby om ermee vastgebonden te zijn. Maar door het baren van kinderen, als zij doorgaat in geloof, heiligheid, en met alle matigheid, zal zij gered zijn. Maar het *als* is, u zult ook gered worden, *als* u wedergeboren bent. U zult, u kunt genezen worden *als* u gelooft. U kunt de Heilige Geest ontvangen *als* u Het gelooft, u ervoor klaarmaakt, *als* u er klaar voor bent. En zij zal gered worden als zij deze dingen blijft doen (zie?), maar niet omdat zij een vrouw is. Dus dat klopt, broeder, zuster. Het is helemaal geen Katholieke leerstelling. Nu, ik wil . . . Hier is er nog een die een erg moeilijke is. Dan hebben wij er nog één. Ik denk dat wij er misschien tijd voor hebben. Ik heb net onze tijd opgebruikt. Nu, dit zijn slechts—dit zijn slechts de nawerkingen van de opwekking. Dit zijn de nawerkingen van de samenkomst, deze vragen.

97. Nu: Broeder Branham (het is uitgetypt), is het de Schrift voor een persoon om in tongen te spreken en zijn eigen boodschap te interpreteren? Zo ja, leg dan alstublieft uit. I Korinthiërs of Korinthiërs 14:19 en ook Korinthiërs 14:27.

¹¹² In orde, laten we naar die Schriftplaats gaan en kijken wat er staat. En dan zullen we zien of we dit Schriftuurlijk houden. We willen altijd Schriftuurlijk zijn. En Korinthiërs 14. Nu, de persoon wil weten of het Schriftuurlijk is voor een man om zijn eigen boodschap te interpreteren die hij in tongen sprak. “Als dat zo is, leg dan Korinthiërs 14:19 uit.” Laten we eens kijken, 14 en 19. Goed, hier zijn we dan.

Maar ik wil liever in de gemeenten vijf woorden spreken met mijn verstand, opdat ik door mijn stem ook anderen moge onderwijzen, dan tien duizend . . . in . . . vreemde tongen.

Nu, het volgende is het 27e vers dat zij willen weten.

En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten hoogste door drie, en dat om beurten; en laat een het uitlegen.

¹¹³ Nu, ik begrijp wat de persoon probeert te zeggen (en ik wil—ik ga u iets in een ogenblik voorlezen). Maar ik denk, wat de broeder of zuster probeert te zeggen: “Is het juist voor een persoon die in tongen spreekt om ook de boodschap uit te leggen die hij zei?” Nu, geliefde vriend, als u gewoon het 13e vers in hetzelfde hoofdstuk leest, dat zal het u vertellen:

Daarom, laat hij die in een andere tong spreekt, bidden dat hij het mag uitlegen.

114 Zeker. Hij mag zijn eigen boodschap uitleggen. Nu, als wij gewoon . . . Laten we even . . . Wel, u . . . Lees het hier allemaal, en u kunt zien dat Het . . . Lees gewoon dat hele hoofdstuk. Het is heel goed, het legt het uit.

115 Nu, spreken in tongen . . . Nu, terwijl wij daarmee bezig zijn, en omdat dit opgenomen wordt, wil ik zeggen dat ik net zozeer geloof in spreken in tongen als ik geloof in Goddelijke genezing, en de—de doop van de Heilige Geest, de tweede komst van Christus, en de kracht van de wereld die komt; ik geloof net zo veel daarin als ik geloof, maar ik geloof dat spreken in tongen zijn plaats heeft, net zoals de komst van Christus zijn plaats heeft; Goddelijke genezing zijn plaats heeft; alles heeft zijn plaats.

116 Nu, aan jullie mensen, ik heb nu een gelegenheid om dit te zeggen, en ik wil het graag uitleggen. En als ik iemand kwets, bedoel ik dat niet. Ik wil geen verwarring zaaien. Maar luister. Wat er aan de hand is geweest met spreken in onbekende tongen door de Pinkstermensen (dat ben ik; ik ben Pinkster. Zie?) . . . Nu, wat het probleem is, is dit: dat ze er geen eerbied voor hebben. En nog iets, ze laten het gewoon willekeurig gaan. Ze komen niet terug naar het Woord.

117 Nu luister. Hier is de manier—laat—hier is de manier waarop de gemeente is opgezet. Nu, in een Pinksterkerk, als ik voorganger zou zijn van deze kerk, zal ik u vertellen hoe ik het geregeld zou hebben (zie?), als ik hier de hele tijd zou zijn om voorganger te zijn. Ik zou elke gave in de Bijbel onderschrijven. Zou gelovigen vertellen om eerst gedoopt te worden in de Heilige Geest. En dan zou elke gave van I Korinthiërs 12 in werking moeten zijn in mijn gemeente, als ik ze daarbinnen kon krijgen, het hele lichaam in werking.

118 Nu, als u opmerkt . . . Niet dus om opmerkingen te maken. En bedenk, ik zou geen woord tegenstrijdig zeggen—ik zou de Heilige Geest kunnen lasteren. En God weet dat ik dat niet verkeerd zou zeggen. Zie? Maar ik zeg dit alleen maar om te proberen u het beeld van de Schrift te geven nadat ik het nu bijna twintig jaar heb bestudeerd. Ik predik al bijna dertig jaar. En ik heb gewoon alles doorgenomen, gewoon doorlopen; u kunt zich voorstellen hoe het is geweest. En heb op elke man gelet en hun leerstelling, de hele wereld over. En heb het genomen, want het is in mijn belang. Het is in het belang van menselijke wezens, behalve dat van mezelf. Ik moet van hier vertrekken. U moet van hier vertrekken. En als ik als een valse profeet ga, verlies ik mijn eigen ziel en verlies de uwe met mij. Het is dus meer dan—het is meer dan dagelijks brood; het is meer dan populariteit; het is meer dan wat dan ook; het is leven voor mij. Zie? En ik wil altijd het allerdiepste oprecht zijn.

119 Nu, je gaat een Pinksterkerk binnen, het eerste . . . (ik bedoel ze niet allemaal. Sommigen ervan zijn . . .) Meestal kom je

een kerk binnen en begint te prediken; terwijl je predikt, zal iemand opstaan en in tongen spreken. Nu, die lieve persoon mag volkomen gevuld zijn met de Heilige Geest, en dat kan de Heilige Geest zijn Die door die persoon spreekt, maar het punt ervan is, ze zijn ongetraind. Als deze bediening op het podium onder inspiratie spreekt, is de geest van de profeten onderworpen aan de profeet. Ziet u? “Laat alle dingen . . . gebeuren.” Nu, kom hier in Paulus, waarom hij dat zegt: “Als men spreekt,” enzovoort. . . “wanneer hij binnenkomt, was er alleen maar een verwarring.”

¹²⁰ Nu, ik was een altaaroproep aan het doen, en iemand stond op en sprak in tongen. Het. . . Wel, u zou even goed kunnen stoppen met de altaaroproep te doen. Het stopt het. Ziet u?

¹²¹ En dan nog iets. Vaak zullen mensen opstaan en in tongen spreken, en mensen zitten daar kauwgom te kauwen, kijken rond. Als God spreekt, wees stil, luister! Als dat de Waarheid is, als dat de Heilige Geest is Die in die persoon spreekt, zit dan stil en luister, wees eerbiedig. De uitlegging zou tot u kunnen komen. Zie? Zit stil; luister voor een uitlegging. Nu, als er geen uitlegger is in de gemeente, dan moeten ze zwijgen in het Lichaam.

¹²² En dan, wanneer zij in een onbekende tong spreken, zei de Bijbel, laat hen tot zichzelf spreken, tot zich en God. Hij die in een onbekende tong spreekt, bouwt zichzelf op. Nu, dat zijn onbekende tongen; dialecten, talen zijn anders. “Ze zijn niets,” zegt hij. . . Maar wat een geluid maakt heeft een betekenis. Maar u. . . Als een trompet klinkt, moet je weten hoe het klinkt (. . . gewoon maar blazen) of je weet niet hoe je je moet voorbereiden op de strijd. Als iemand in tongen spreekt, en alleen maar “toet”; dat is dan alles, wie weet wat hij moet doen. Maar als het de *reveille* begint, betekent dat “opstaan!” Als het de *lichten uit* blaast, betekent dat “ga liggen.” Ziet u? Als het de *aanval* blaast, betekent dat “aanvallen.” Het moet een betekenis geven, en niet alleen maar spreken. Dus in de gemeente, als er geen uitlegger is, maar als er wel een uitlegger is, dan zijn tongen wat in de gemeente thuishoort.

¹²³ Nu, op uw vraag, beste vriend, die zegt: “Ik spreek liever vijfduizend. . . vijf woorden in, en zodat de mensen mij verstaan kunnen dan vijfduizend (of hoeveel er ook staat) in onbekende taal.” Dat is waar. Maar lees verder: “. . . tenzij door openbaring of door uitlegging tot opbouw.” Zie? Om op te bouwen.

¹²⁴ Nu, ik zal u een klein beetje een idee geven van wat als—wat. . . Als ik de voorganger zou zijn van deze gemeente die komt, als God mij roepen zou om de voorganger te zijn, hier is hoe ik het zou leiden: ik zou proberen elke persoon daarbinnen te vinden die een gave had. En ik zou die mensen laten samenkomen, ongeveer een uur voor het begin van de diensten, in een kamer voor zichzelf. Hen onder de Geest laten zitten. En als eerste, weet u, de ene komt eraan, hij heeft een gave van spreken in tongen.

En hij spreekt in tongen. Iedereen zit stil. Dan staat er een op en geeft de uitlegging van wat hij zegt. Nu, voordat dat aan de gemeente kan worden gegeven, zegt de Bijbel dat het moet worden beoordeeld tussen twee of drie getuigen. Nu, dat zijn mannen die onderscheiding van geest hebben (zie?), want vaak komen boze machten daarbij. (Zie?) Paulus sprak ervan. Maar dan zit Gods kracht er ook bij. Vertel mij van een samenkomst waar het kwaad niet zit. Vertel mij waar de zonen van God verzameld zijn dat Satan niet in het midden van hen is. Het zit overal bij. Dus frons daar niet op. Zie? Satan is overal. Nu, hier zijn we. Iemand spreekt in tongen. Nu, er zijn drie die daar zitten, die de Geest van onderscheiding hebben. En een spreekt in tongen en geeft een boodschap. Nu, het mag geen citaat uit de Schrift zijn, want God gebruikt geen ijdele herhalingen en Hij vertelde ons dat niet te doen. Zie? Dus dat is het niet. Het is een boodschap aan de gemeente.

¹²⁵ Wij hebben tot nu toe twee dingen gehad in deze opwekking. Let op wat elk van hen was—perfect, precies tot in de puntjes. Zie? Kwam erin. Eén man stond op en sprak in tongen, en gaf de uitlegging, en zwaaide helemaal om, en betuigde de boodschap die net was uitgegaan. De andere stond de vorige avond op en zei in de—onder de inspiratie van profetie, en zei iets, niet wetend wat hij zei; en dan aan het eind sprak hij uit: “Gezegend is hij die komt in de Naam van de Heer.” Snel trof iets mij heel snel en zei: “Anders, gezegend is hij die gelooft dat dit de Heer is Die is gekomen.”

¹²⁶ Zie de inter—toen viel de Heilige Geest in het gebouw, gisteravond. Zie? Dat is voor opbouw. Ik stond daar en probeerde de mensen te vertellen dat ze de Heilige Geest moeten ontvangen. En de duivel was binnengekomen onder de mensen en zei: “Luister niet; stilzitten.”

Mijn zus zei: “Bill, ik was zo blij toen je aan het prediken was; het voelde alsof ik kon opstaan en door de muur kon springen.”

Ik zei: “Sta op en spring.” Dat is alles.

En zij zei: “Maar toen je dat begon te doen,” en zei, “de mensen begonnen te schreeuwen,” zei, “toen voelde ik gewoon alsof ik een oud niets was.”

¹²⁷ Ik zei: “Dat is de duivel. Dat is Satan. Toen hij binnenkwam om dat te doen,” zei ik, “had je hoe dan ook moeten opstaan.” Wij zijn priesters voor God, brengen een geestelijk offer—offerande, de vruchten van onze lippen die lofprijs aan Zijn Naam geven. Zie?

¹²⁸ Nu, nu, hier is wat er gebeurde. Toen brak de Heilige Geest door, want dat was gewoon... “Gezegend is hij die gelooft.” Twee, drie avonden na elkaar probeerde ik dat daar in te leggen; en toen sprak de Heilige Geest en zei (onder inspiratie) zei: “Gezegend is hij die komt in de Naam van de Heer.” En voordat

ik iets kon zeggen, had ik het al herhaald. “Gezegend is hij die gelooft dat de Heer hierin is gekomen.” Ziet u? En ik had dit net gezegd, de Heilige Geest is God Zelf in u. Zie? En ze hadden het gevat. Zie? En toen viel de Heilige Geest onder de mensen. Ziet u hoe Het—Het opbouwt, profetie?

¹²⁹ Nu, er is een verschil tussen profetie en een profeet. Profetie gaat van de ene naar de andere, maar een profeet wordt uit de wieg als profeet geboren. Ze hebben ZO SPREEKT DE HEER! Geen beoordeling van hen. U ziet ze niet voor Jesaja staan, of Jeremia, een van die profeten, want zij hadden ZO SPREEKT DE HEER! Maar een geest van profetie onder de mensen; dat moet u in de gaten houden, want Satan zal daar binnenglippen. Zie? Nu. Maar het moet beoordeeld worden.

¹³⁰ Nu, we—we gaan een opwekking hebben. Nu, let nu heel goed op, jullie predikers. Wij staan op het punt een opwekking te hebben. Goed. Of misschien houden wij gewoon een normale kerkdienst. De gemeente is in vuur en vlam. Het zou dat de hele tijd moeten zijn. Wel, misschien hebben we vijf of zes mensen die begaafde mensen zijn; één spreekt met tongen, twee of drie misschien die met tongen spreken, vier of vijf met tongen, hebben de gave van tongen, spreken in onbekende tongen. Twee of drie van hen kunnen uitleggen. Misschien is er één—twee, of drie van hen die gaven van wijsheid hebben. Goed. Ze ontmoeten elkaar allemaal, die begaafde mensen. . . U . . . Die gaven worden u gegeven, niet om mee te spelen, niet om te zeggen: “Glorie voor God, ik spreek in tongen! Halleluja!” U—u—u verlaagt uzelf. Ze worden u gegeven om ermee te werken. En uw rol in de gemeente moet komen voordat de hoofddienst begint, want de ongeletterden zullen onder ons zijn.

¹³¹ Gaat u dan de kamer binnen, en ga daar zitten, jullie mensen samen, want jullie zijn medewerkers in het Evangelie. Dan zit u daar. “Heer, is er iets dat u ons vanavond wilt laten weten? Spreek tot ons, o hemelse Vader,” en biedt gebed aan, smekingen; zing liederen. Direct komt de Geest naar beneden, valt op iemand, spreekt in tongen. Een staat op en zei: “ZO SPREEKT DE HEER.” Wat is het? Luister. “Ga Broeder Jones zeggen om weg te gaan van de plaats waar hij woont, want morgennamiddag zal er een cycloon over dat gebied razen; en het zal zijn huis wegvegen. Neem zijn spullen en ga weg!”

¹³² Nu, dat—dat klinkt goed. Maar wacht even. Er moeten daar drie mannen zijn die de Geest van onderscheiding hebben. Een van hen zegt: “Het was van de Heer.” De andere zegt: “Het was van de Heer.” Dat is twee tegen drie—twee of drie getuigen. In orde. Ze schrijven dat op een blad papier. Dat is wat de Geest zei. In orde. Ze beginnen opnieuw te bidden en danken de Heer.

¹³³ Na een poosje: “ZO SPREEKT DE HEER (een profeet staat op) ZO SPREEKT DE HEER, vanavond, afkomstig uit New York

City zal er een vrouw zijn; zij ligt op een brancard; zij zal het gebouw binnenkomen op een brancard. Zij heeft een groene sjaal om haar hoofd. Zij sterft aan kanker. Wat heeft veroorzaakt dat zij zo is, de Heer heeft iets tegen haar: op een keer heeft zij geld gestolen van Zijn Gemeente toen zij zestien jaar oud was. Zeg tegen Broeder Branham dat hij haar deze dingen moet vertellen. ZO SPREEKT DE HEER, als zij dat in orde maakt, zal zij genezen worden." Wacht even. Dat klinkt nogal goed, maar wacht eens even. Gaat u uw naam op dit papier zetten, onderscheider? Gaat u uw naam zetten?

¹³⁴ "Het was van de Heer." Een zei: "Het was van de Heer." Dan— dan schrijft u het neer: "ZO SPREEKT DE HEER, vanavond zal er een vrouw binnenkomen, een iets *zo en zo*." Degene met de onderscheiding van geest, twee of drie van hen ondertekenen hun naam. Al deze boodschappen worden gegeven. In orde.

¹³⁵ Dan na een poosje beginnen ze de klok te horen luiden. De kerkdienst begint op gang te komen. Dan brengen ze deze boodschappen, leggen ze hier op de kansel. Hier is waar ze behoren te liggen. Ik ben ergens aan het studeren, aan het bidden. Na een poosje loop ik eruit nadat de liederen gezongen worden. De gemeente is netjes in orde, mensen die komen, zitten, mediteren, bidden; dat is wat u behoort te doen. Niet naar de gemeente komen om met elkaar te praten, kom naar de gemeente om met God te spreken. Heb uw gemeenschap buiten. Zie? Wij hebben gemeenschap met God nu. En wij komen hier, spreken, alles rustig, eerbiedig, de Geest in beweging. De pianist komt naar de piano ongeveer vijf minuten voordat de zangdienst begint, en begint heel lief:

Daar aan het kruis waar mijn Redder stierf,
Daar voor reiniging van zonde riep ik;

Of een of andere goede, liefelijke lied, heel zachtjes. Het brengt de Tegenwoordigheid van de Heilige Geest in de samenkomst. Zie? Goed.

¹³⁶ De mensen zitten daar. Sommigen van hen zijn echt— beginnen te wenen en komen naar het altaar toe, bekeren zich voordat de dienst zelfs begint. De Heilige Geest is er. Zie? De gemeente is in barensnood. Christenen zijn aan het bidden; ze hebben hun posities. Ze zitten daar niet kauwgom te kauwen, te zeggen: "Hé, Liddie, geef mij wat van jouw lippenstift; ik wil . . . Je weet wel. Je weet wel. Ik wil . . . Weet je, toen ik laatst daar aan het winkelen was, nou joh, ik stapte bijna op je tenen. Zoiets heb ik nog nooit gezien. . . Wat vind je ervan?" O, genade! En dat het huis van God noemen. Wel, het is een schande. Het Lichaam van Christus dat samenkomt. Daar zitten we.

De man die ernaast zit: "Zeg, weet je toen we daarheen gingen, naar deze *zo-en-zo* en *zo-en-zo-en-zo* . . ." Dat is buiten in orde, maar hierbinnen is het het huis van God.

¹³⁷ Kom naar binnen in gebed; neem uw posities in. Ik spreek nu, niet tegen jullie gemeentes, broeders. Ik weet niet wat jullie doen. Ik spreek tot deze tabernakel. Ik spreek tot mijn eigen achterdeur. Zie? Dat klopt.

¹³⁸ Nu, als u zo binnenkomt, dan is als eerste, weet u, dat de voorganger eruit loopt. Hij is fris. Hij hoeft niet bezig zijn ditjes en datjes te beantwoorden. Hij komt rechtstreeks uit de—de dauw van zijn bediening. Hij is onder de kracht van de Heilige Geest geweest. Hij loopt rechtstreeks in het midden van waar meer tongen van vuur vergaderd zijn. Het is nu bijna een kolom (zie?), ze beweegt zich rond. Hij loopt hierheen, pakt dit op. “Een boodschap van de gemeente: ‘ZO SPREEKT DE HEER, Broeder Jones moet uit zijn huis. Morgenmiddag om twee uur zal er een cycloon over zijn land razen. Neem zijn spullen en ga weg.’” Broeder Jones begrijpt dat. In orde. Dat staat genoteerd. “ZO SPREEKT DE HEER, er zal vanavond een vrouw met naam *Zo-en-zo* hier binnenkomen, en het was—zij heeft *zus-en-zus* gedaan.” (Zoals ik net zei, zie, zo.) Goed, dat wordt opzij gelegd. Dat was het. Ze hebben al hun positie nu in de gemeente gekregen. Goed.

¹³⁹ Dan neemt hij de boodschap. En als eerste, weet u, begint hij te prediken. Niets mag onderbreken; het is al gebeurd. Nu gaan wij door, wij prediken de boodschap.

¹⁴⁰ En na een poos wanneer de... Als eerste weet u, als de boodschap voorbij is, begint de genezingsrij. Hier komt een vrouw. Iemand sprak in tongen en zei dat zij zou komen. Zie? Ieder van ons weet wat er gaat gebeuren. Ieder van ons weet het. Ziet u hoe het geloof begint op te bouwen met die tongen van vuur die nu over u staan. Zij begint zich samen te accumuleren. Nou, het is alleen maar een beëindigd werk; dat is alles.

Die vrouw... Ik zal zeggen: “Mevrouw *Zo-en-zo*, uit New York City, die hier zit...” Zie?

“O, dat klopt. Hoe wist u dat?”

“Het is een boodschap van de Heer aan de gemeente. Toen u zestien jaar oud was, was u niet op *zo-en-zo* een plaats en hebt—nam wat geld mee van de kerk, en hebt het gestolen, en ging er nieuwe kleren mee kopen?”

“O, dat klopt. Dat klopt.”

“Dat is precies wat God ons vanavond heeft verteld door een Broeder *Zo-en-zo*, die met tongen sprak; Broeder *Zo-en-zo* interpreteerde het; Broeder *Zo-en-zo* hier zei, van de onderscheiding, zei dat het van de Heer was. En dat is de waarheid.”

“Ja!”

“Dan, ZO SPREEKT DE HEER, ga het goed maken, en u zult van uw kanker herstellen.”

141 Broeder Jones gaat naar huis, haalt de wagens, rijdt achteruit, haalt zijn meubels, en gaat daar weg. Om twee uur morgennamiddag: Bam! vliegt de hele boel weg. Zie? Dan geeft de gemeente lofprijzing. . . “Dank u, Heer Jezus, voor Uw goedheid.” Nu, dat is wat het is, om op te bouwen, voor de gemeente.

142 Nu, wat als het niet gebeurt nadat ze het gezegd hebben? Dan heeft u een boze geest onder u. U wilt dat boze ding niet. Waarom wilt u iets kwaadaardigs terwijl de—de hemelen vol zijn van Pinkster echte? Neem geen oude vervangmiddel van de duivel. Neem iets echts. God heeft het voor u. Hou dan geen vergaderingen meer en leg niets hier voor, totdat God al bevestigt dat u juist bent, want u bent een helper voor de gemeente in de werking van het Evangelie. Verstaat u nu wat het is?

143 En tongen, onbekende tongen. . . Geen man die—weet waar hij het over heeft. Hij spreekt; maar elk geluid heeft een betekenis. Ik. . . Dat heeft een betekenis. [Broeder Branham klapt in zijn handen—Red.] “Glok, glok, glok!” Dat heeft—dat is een—dat is een taal ergens.

144 Toen ik in Afrika was, ik heb het nooit geloofd, maar alles wat een geluid maakte had ergens een betekenis. De Bijbel zei dat er geen geluid is zonder een betekenis, zonder een bedoeling. Elk geluid dat gemaakt wordt heeft ergens een betekenis voor. Wel, ik hoorde mensen zeggen. . . Ik zou zeggen: “Jezus Christus, de Zoon van God.”

145 Een van hen zou zeggen [Broeder Branham doet het geluid na van een Afrikaanse tolk—Red.]. Een ander zou zeggen [Broeder Branham illustreert weer.]. En dat was: “Jezus Christus, de Zoon van God.” Zie? Het had een. . . En dat betekende niets voor mij, maar voor hen was het een taal, net zoals ik tot jullie spreek. Toen de tolk van de Zoeloe, de Xhosa, de Basuto en wat nog meer aan de beurt was, elke dat werd gezegd, iedereen begreep het. En deze dingen van wat je deze mensen gewoon hoort mompelen en denkt dat het een heleboel gebrabbel is, dat is niet zo; het heeft een betekenis. Dus wij behoren het te eerbiedigen, het op zijn plaats te zetten.

146 Nu, misschien is er geen boodschap geweest. Nu, de dienst is voorbij; de altaaroproep wordt gedaan. En na een poosje, iemand (er is daar achterin geen boodschap geweest) iemand staat op zodra ze de kans krijgen. De Heilige Geest. . . Nu, de Bijbel zegt: “Als er geen uitlegger is, laat hij zwijgen.” Ongeacht hoe erg het probeert te spreken, houd u rustig.

147 Zegt u: “Ik kan het niet.” De Bijbel zegt dat u het wel kunt. Zie? Dus, dat—dat maakt het vast. Zie? Laat hem zwijgen.

148 Dan, wanneer het, de kans komt, waar alles in orde is, als de Heilige Geest dan op hem springt om de boodschap te geven, geef het dan. Dat is precies wat u hoort te doen. Dan komt de

interpretatie, zei: “Er is een vrouw hier die Sally Jones heet (ik hoop dat die vrouw hier niet is met die naam, maar . . .) Sally Jones. (Ziet u?) Vertel haar dat vanavond haar laatste oproep is. Maak het in orde met God want zij heeft maar nog een korte tijd dat zij hier zal zijn.” Nu, Sally Jones zal naar het altaar rennen zo snel als zij daar kan komen (zie?), want dat is haar laatste oproep. Zie? Dat is het geven van een boodschap, of een bevestiging, of zoiets.

¹⁴⁹ Dat is de Pinkstergemeente in werking. Er is geen mogelijkheid dat boze geesten naar binnen glijpen, want het is reeds . . . De Bijbel zegt nauwkeurig: “Laat het om beurten zijn, en dat door drie; en laat twee of meer beoordelen.” Dat is de gemeente. Maar hoe hebben wij het vandaag? Men springt op, maakt herrie, lacht en gaat door terwijl iemand in tongen spreekt; een ander kijkt, babbelt over iets anders en eromheen komen staan; de voorganger doet iets; of iemand drumt eromheen. Wel, dat is niet juist. Misschien is de voorganger aan het prediken, en iemand staat op en onderbreekt hem bij het . . . Misschien leest hij de Bijbel voor en iemand . . . De Bijbel aan het lezen en iemand daarachter die in tongen spreekt. O nee! Zie? De prediker vooraan die in de kansel predikt, en iemand staat op en onderbreekt hem, sprekend in tongen. Het is best. Ik zeg niet dat het niet de Heilige Geest is, maar u behoort te weten hoe u de Heilige Geest moet gebruiken (zie?), om Hem te gebruiken.

Nu, ik—ik neem . . . Hebt u nog de tijd voor nog één? Dan, morgen is het zondag. Dan zullen we . . . Laten we gewoon . . . Hier is één. Ik denk dat het de meest genadige is. En nu, als jullie allemaal nog even een paar minuten geduld met mij kunnen hebben, alstublieft. En dan zal ik . . . ik wil dat u—ik wil dat u dit krijgt. Ik bewaarde dit opzettelijk. Dit is mijn laatste.

Nu, eerst ga ik de twee dingen lezen die de persoon vroeg. Het staat op een oud stuk papier, geschreven met een prachtig handschrift. Ik heb geen idee wie het was, geen naam ondertekend—geen ervan.

98. Broeder Branham, is het in orde dat predikers lange oproepen doen om geld tijdens hun diensten, zeggende dat God hen verteld heeft dat een bepaalde aantal in het gehoor een bepaalde bedrag behoren te geven? Als dit juist is, wil ik het weten. Of als het verkeerd is, wil ik het weten. Dit heeft me vreselijk gestoord.

¹⁵⁰ Nu, ziet u, vriend, ik ga u vertellen, ik ga u vertellen wat ik denk. Zie? Nu, dat betekent niet dat het juist is. Ik vind het vreselijk.

¹⁵¹ Nu, ik denk dit. God stuurde mij het veld op. Ik heb de tijd gezien waar ik leek alsof ik tenminste . . . En . . . ik had helemaal geen geld. En ik zou zeggen: “Geef gewoon de collectebord door.”

En de manager zou naar mij toekomen en zeggen: “Kijk, Billy, wij staan vijfduizend dollar in het rood vanavond, jongen. Hebt u het geld in Jeffersonville om het te betalen?”

¹⁵² Ik zou zeggen: “Het is in orde. God stuurde me hiernaartoe, anders was ik niet gekomen. (Zie?) Geef gewoon het collectebord door.”

En voordat de samenkomst voorbij was, zei iemand: “Weet u, de Heer heeft het op mijn hart gelegd om vijfduizend dollar hiervoor te geven.” Zie, zie? Wees eerst geleid om het te doen.

¹⁵³ Ik geloof niet in trekken en bedelen en geld afdwingen. Ik denk dat het een verkeerde iets is. Nu, broeder, als u het doet, laat mij uw gevoelens niet kwetsen. Zie? Je—je hebt misschien de toestemming van God om het te doen. Maar ik spreek alleen voor mezelf. Ik geloof er niet in.

¹⁵⁴ Nu, ik heb zelfs predikers gekend die rondgaan en zeggen. . . ik stond niet, niet lang geleden. . . Nu, dit zijn geen Pinkstermensen, dit zijn. . . Wel, het zijn kerken (zie?), andere kerken. Het was bij een grote kampsamenkomst. Gertie, je was bij mij, vele anderen, die aanwezig zijn. En ze namen de hele middag bij een gekende denominatie—twee of drie van hen samen (dat zijn de gewone normale kerken, zoals onze moderne kerken hier in de stad, enzovoort) op een grote conventie—en ze namen de hele namiddag, stonden op het podium—en dreigden dat, dat God hun gewassen zou vernietigen, hun kinderen polio zou geven, en dergelijke dingen, als ze geen geld in die samenkomst zouden steken. Dat is precies de waarheid, met deze Bijbel voor mij. Ik zei: “Het is godslastering voor God en Zijn volgelingen.” Als God u zendt, zal Hij voor u zorgen. Als Hij u niet gezonden heeft, laat dan de denominatie voor u zorgen. Maar—maar u. . . Als God u stuurt, zal Hij voor u zorgen.

99. Hoe zit het met een Kersttoneelstuk in een Heilige Geest gemeente?

¹⁵⁵ Wel, als het over Christus gaat, is het misschien in orde. Maar als het over de kerstman gaat, ik geloof niet in hem. Ik—ik heb reeds—ik heb dat reeds achter mij gelaten. Ik geloof helemaal niet in de kerstman. Zie? En sommige van deze kerst dingetjes die ze hebben, ik vind het belachelijk. En. . . Maar ik denk dat ze alles van Christus uit Kerstmis weggehaald hebben en de kerstman erin hebben gezet.

¹⁵⁶ En de kerstman is een fictief verhaal. (Ik hoop dat ik van niemand zijn gevoelens kwets, wat de kinderen betreft.) Maar ik zal het u vertellen. Hier niet lang geleden, zo'n vijftientig, dertig jaar geleden, toen een prediker hier in deze stad, de voorganger van—van een bepaalde grote kerk hier in de stad, die ik heel goed kende, een boezemvriend van mij, hij liep naar mij toe. En Charlie Bohannon (Broeder Mike, je herinnert je Charlie Bohannon, een goede vriend van mij). . . Zat daar in zijn kantoor

en zei: "Ik zal het nooit aan mijn kinderen vertellen of het nooit meer toestaan dat die leugen aan mijn kleinkinderen verteld zal worden." Hij zei: "Mijn eigen kleine jongen liep naar mij toe nadat hij ongeveer twaalf jaar oud was geworden, en over de kerstman gesproken . . ." En hij zei: "Wel . . . Schat, ik moet je iets vertellen," zei: "Mama . . ." Weet u, en ging verder met hem te vertellen wat hij deed.

Vervolgens, nadat hij terugkwam, zei: "Papa, is deze Jezus dan hetzelfde?"

¹⁵⁷ Vertel de waarheid. De kerstman is een Katholiek verzinsel over een kerel, een Kris Kringle of een Sinterklaas, een oude Duitse Katholieke heilige van vele jaren geleden, die rondging om goed te doen voor kinderen. En ze hebben het voortverteld als een traditie. Maar Jezus Christus is de Zoon van God. Hij is echt en Hij leeft.

Nu, hier is een vraag, de laatste, het is een heel . . .

¹⁵⁸ Nu kijk. Misschien bent u het daar niet met mij eens. Maar als u het niet met mij eens bent, bedenk, laat het vriendelijk zijn, alstublieft. Ik heb u lief, en ik wil niet—wil u niet kwetsen. Ik ben alleen, ik wil eerlijk zijn. Als ik niet . . . als ik mijn jongen een leugen vertel, dan ben ik een leugenaar. Zie? Ik wil hem de waarheid vertellen.

¹⁵⁹ Nu, vertel ik hem over de kerstman, zeg ik: "Ja, tuurlijk bestaat de kerstman. Let op Papa op kerstavond." Zie? Ja.

¹⁶⁰ Weet u, onlangs was ik daarginds, en ik probeerde dat uit op een klein meisje gewoon om te zien. Ik werd wel degelijk terugbetaald, eergisteren. Ik was in het gebouw. En zij stonden daar, hier beneden bij de Quaker Maid. En ik ging daarnaartoe om de boodschappen te halen. En dus wij, mijn vrouw en ik waren daarbinnen. En er was een heel klein meisje, niet veel ouder dan achttien maanden, en ze stond daar, deed, zong: "Dingle bells, dingle bells . . ." En ik zei . . . In haar kleine stoel, weet u, en zat achterin in het karretje.

Ik zei: "Zoek je de kerstman?"

Ze zei: "Da's mijn papa, meneer."

Ik zei: "Zegene jouw kleine hart, schat. Jij hebt wijsheid."

Nu, hier is een erg moeilijke, vrienden. En hiermee . . . Dan zal ik sluiten. O, het—het is een geweldige Schriftplaats, maar het is een moeilijke voor iedereen, zo lijkt het te zijn. En ik worstelde er jaren en jaren mee; en alleen door de genade van God . . . En mijn dierbare vrouw, die daar nu achterin zit, toen ze hoorde dat ik vanmiddag die vraag had, zei ze: "Bill, hoe beantwoord je dat?" Ze zei: "Ik heb mij dat ook altijd afgevraagd." Ze zei: "Ik kon het nooit begrijpen." En zei . . .

Ik zei: "Kom vanavond langs, schat. Ik zal mijn best doen met de hulp van God."

100. Broeder Branham, leg alstublieft Hebreëen 6:4 tot 6 uit.

¹⁶¹ Dat is één keer dat het werkelijk. . . Zie, nu, je moet hier opletten wat betreft ons geloof, genade, zekerheid van de gelovigen, volharding van de heiligen, volharding, liever gezegd, van de heiligen. Hebreëen het 6e hoofdstuk, 4 tot 6.

Nu, zodra het. . . dit beëindigd is, dan hoop ik dat God me zal helpen om het heel duidelijk voor u te maken. Het spijt me, ik—ik heb mijn Boodschap voor vanavond; misschien zal ik morgenochtend hetzelfde prediken, in de—in de dienst. Dan zal ik vertrekken.

¹⁶² Nu, dit is echt een moeilijke. Zie? Nu, u moet opletten. Nu, denk eraan, wij geloven en onderwijzen in deze kerk, niet dat alles dat opkomt en jubelt, alles dat in tongen spreekt, alles dat de hand schudt met de prediker, Eeuwig Leven heeft. Maar wij geloven dat als u Eeuwig Leven heeft, als God u Eeuwig Leven heeft gegeven, dan heeft u het voor altijd. Zie? Want kijk. Als dat niet zo was, dan wordt Jezus een valse leraar bevonden. En Johannes 5:24, Hij zei: “Wie Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem Die Mij gezonden heeft, heeft Eeuwigdurend Leven, en zal nooit tot het oordeel komen, maar is van de dood tot het leven overgegaan.” Nu, ga er met Hem over ruziën. “Alles wat de Vader Mij heeft gegeven. . . Niemand kan tot Mij komen, behalve de Vader Die hem trekt. (Ik citeer de Schrift.) Alles wat komt. . . Niemand kan tot Mij komen, tenzij Mijn Vader hem eerst trekt. En alles wat Mijn Vader Mij heeft gegeven, zal tot Mij komen. (Zie?) En allen die tot Mij komen, Ik zal hen Eeuwig Leven geven (Johannes 6), en zal hem opwekken in de laatste dagen.” Dat zijn Zijn woorden.

¹⁶³ Nu, kijk. Als ik terug wil gaan naar Efeziërs het 1e hoofdstuk, Paulus die predikt. . . Nu, de Korinthiërs, ieder had een tong en een psalm. U merkt dat de andere kerken dat probleem niet hadden. Hij heeft er nooit iets over gezegd. Heeft hij ooit ergens in de gemeente van Efeze tongen genoemd, de gemeente van de Romeinen? Nee! Zij hadden tongen enzovoort net als de Korinthiërs, maar ze hadden het op orde. De Korinthiërs konden het gewoon niet op orde krijgen. Ziet u? Maar Paulus ging daarnaartoe en zette de gemeente op orde.

Nu, hij. . . Ik geloof, zoals Oral Roberts het zegt: “God is een goede God.” Geloof u dat niet?

¹⁶⁴ En u zegt: “Wel, hoe zit het dan met de Pinkstermensen met de tongen, Broeder Branham?” Ik denk dat ze de Heilige Geest hadden gekregen. Welzeker. Oké, waarom? Kijk. Geloof u dat Hij een goede God is? Thomas zei een keer: “Weet u, Heer. . .”

De rest van hen geloofde Hem allemaal. Zeiden: “O, wij weten dat Hij echt is!”

“O,” zei Thomas, “nee, nee, ik geloof het niet. De enige manier waarop ik het zal geloven, ik zal wat bewijs moeten

hebben. Ik zal mijn vingers in Zijn zij moeten steken en in de nagelafdrukken in Zijn handen.”

Hij is een goede God. Hij zei: “Kom op, Thomas. Hier, toe maar.”

“O,” zei Thomas, “nu geloof ik.”

¹⁶⁵ Hij zei: “Ja, Thomas, nadat je Mij hebt gezien en Mij hebt gevoeld en Mijn hand . . . jouw handen in Mijn zijde hebt gelegd, geloof je. Maar hoeveel groter is hun beloning die nog nooit hebben gezien en toch geloven.” Hij is een goede God. Hij geeft u het verlangen van uw hart, natuurlijk. Laten wij Hem gewoon geloven. Dat is de—dat is de—dat is de doodssteek voor Satan. Wanneer een man God op Zijn Woord neemt, broeder, dat zal Satan elke keer doden. Dat is de hardste klap die Satan kan krijgen, wanneer een man God op Zijn Woord zal nemen. Jazeker. Zoals ik zei: “De mens zal niet alleen leven (Jezus, de vorige avond), maar elk Woord dat uitgaat . . .”

¹⁶⁶ Nu, merk dit op. Nu, ik ga beginnen bij het eerste vers:

Daarom, nalatende het beginsel van de leer van Christus, laat ons doorgaan tot de volmaaktheid; . . .
(Nu, als eerste wil ik dat u weet: tot wie spreekt Paulus hier? Hebreeën. Er staat: “Hebreeën,” bovenaan, het Boek Hebreeën. Is dat juist? De Joden die Jezus verworpen hadden . . . Kunt u—u het nu pakken? Hij spreekt tot de Joden en toont hen de schaduw van de wet zijnde een type van Christus. Al de oude dingen zijn een type van de nieuwe. Let nu op.)

. . . nalatende het beginsel van de leer van Christus, laat ons doorgaan tot de volmaaktheid; . . .

¹⁶⁷ Nu heeft hij met hen gesproken over de leerstellingen. Laat ons over de vervolmaakte dingen gaan spreken. Nu, u bent vervolmaakt in God wanneer u verzegeld bent door de Heilige Geest tot de dag van uw verlossing. “Hij die uit God geboren is (I Johannes) doet geen zonde; want hij kan niet zondigen, want het Zaad van God blijft in hem.”

¹⁶⁸ Een mens die vervuld is met de Heilige Geest, niet die denkt dat hij vervuld is, maar hij die geboren is uit de Geest van God zondigt niet, want het Zaad van God is in hem, en hij kan niet zondigen. Zie? Zegt de Bijbel dat? Dus, daar hebt u het. U bent . . . niet wat u doet, wat, is wat, niet wat de wereld van u denkt, het is wat God van u denkt. Ziet u? U kunt niet . . . Hoe kan ik een verklaring hebben, geschreven door de burgemeester van de stad, dat ik veertig mijl per uur door de stad mag rijden, en dat een politieagent mij kan arresteren? Dat kan niet. Hoe kan ik zondigen als er voortdurend een bloedoffer voor God is, waar Hij mij niet eens kan zien; wanneer er een bumper is op de—op de . . . voor mij en God, een schild van Bloed? Want wij zijn dood en ons leven is verborgen in Christus door God, verzegeld door

de Heilige Geest. Hoe in hemelsnaam kunt u iets verkeerd doen in de ogen van God? “Als wij opzettelijk zondigen (Hebreeën 10) nadat we de kennis van de Waarheid hebben ontvangen, is er geen offer meer voor de zonde.” Hier staat dat het onmogelijk is (zie?) om opzettelijk te zondigen.

¹⁶⁹ Nu, laten we verder gaan lezen. Goed.

...volmaaktheid; niet opnieuw het fundament te leggen van—van bekering van dode werken, en... geloof in God,

Van de leer van de dopen, . . . oplegging van handen, en van de opstanding van de doden, en . . . eeuwig oordeel.

En dat . . . wij ook doen, als God het toestaat.

(Nu, hier is waar ze wilden beginnen, vanaf het 4e vers.) *Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, en de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest,*

En die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld,

indien zij afvallig worden, dat zij opnieuw vernieuwd—vernieuwd zouden worden tot bekering; omdat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en Hem openlijk te schande maken.

¹⁷⁰ Nu, nu, dat ziet eruit, van de wijze dat u het daar leest, dat een man de Heilige Geest zou kunnen ontvangen, en dan terugvallen en verloren zijn. Maar het is onmogelijk voor hem om dat te doen. Ziet u? Hij kan dat niet doen. Als hij het wel zou doen, heeft Christus gelogen. Ziet u? Het is onmogelijk voor degenen die eenmaal verlicht zijn geweest. Nu, kijk hier. Tot wie spreekt Hij? Hij spreekt tot die grenslijn-Joden. Hij zei nooit, een man gevuld met de Heilige Geest; hij zei: “Als hij het Woord van God geproefd heeft.”

¹⁷¹ Nu, laat mij het gewoon in een gelijkenis geven, zodat u het zult zien en het nu niet zal missen. Nu, hij schrijft tot deze Joden. Sommigen van hen zijn grenslijn-gelovigen. Ziet u? Hij zei: “Nu, wij gaan deze werken verlaten en gaan verder om over volmaaktheid te spreken.” Zei: “Nu, wij spreken over dopen en opstanding van de doden en het oplegging van handen enzovoort; maar laten wij nu doorgaan om het over volmaaktheid te hebben. Nu, we zullen erover gaan spreken wanneer u in de Heilige Geest komt. Nu, jullie hangen al een lange tijd rond de samenkomst. . . .”

¹⁷² En jullie hebben die mensen gezien. Ze blijven in de buurt; ze komen er niet in of gaan er niet uit. Ze waarderen de Heilige Geest. Ze komen wel in de buurt. En misschien doet de Heilige Geest iets en, mens, ze staan op en schreeuwen en springen op en neer over de vloer ervan, maar ze willen het nooit zelf ontvangen.

Nee, nee! Ziet u? En dan zeggen ze: “O, ja, dat is goed. O, dat weet ik nu niet.” Zie, zie, zie? Grensgelovigen. Zo dichtbij tot ze het kunnen proeven, maar toch ontvangen ze Het niet. Ziet u? Nu, ze hangen zo lang rond tot ze na een poosje helemaal wegdrijven. Ik kan de namen noemen van velen die in het tabernakel waren, die hetzelfde deden. Ze worden weer helemaal afvallig, om zich wederom te vernieuwen tot bekering, er is geen bekering voor hen. Ze hebben gewoon de Geest van hen weg bedroefd. Ze waren er zo dichtbij tot . . .

¹⁷³ Hier, als u met mij zou willen openslaan (u heeft geen tijd nu, dat weet ik) maar als u op zou slaan in Deuteronomium het 1e hoofdstuk en het lezen, zult u hetzelfde vinden. Die het opschrijven nu, Deuteronomium het 1e hoofdstuk. Nu, en beginnend bij het 19e vers en lees door tot het 26e. Deuteronomium. . . U zult erachter komen. . . Nu kijk. Heel Israël. . . Wat die mensen doen, ze komen naar Kades-barnea. O, ik zie iets! Deze tabernakel, deze Pinksterwereld is bij Kades-barnea op dit moment. Dat is precies juist, Broeder Neville. We zijn bij Kades-barnea, de oordeelszetel van de wereld (was de oordeelszetel).

¹⁷⁴ En er gingen verspieters uit. Jozua zei hier: “Nu, ik stuurde verspieters uit,” of Mozes, liever, “ik stuurde verspieters, twaalf, één van, één man uit elk van uw stammen. Ik stuurde ze om het land te verspieden en een verslag terug te brengen.” Is dat juist?

En toen ze terugkwamen, waren er negen van de twaalf die zeiden: “O, het is een goed land, maar o, goeie genade, wij kunnen het niet innemen. O my! De Amorieten zijn daar, en wij zien eruit als sprinkhanen vergeleken met hen. Het zijn gewapende mannen. Hun muren zijn hoog. O, het is te. . . nou, ik had liever dat wij ginds in Egypte waren gestorven in plaats van dat u ons hierheen bracht.”

¹⁷⁵ Maar kleine ouwe Kaleb en Jozua sprongen daar op en hebben hen gekalmeerd; zeiden: “Wij zijn meer dan in staat om het in te nemen.” Jazeker! Daar is degene. Nu, kijk. Wat gebeurde er? Kaleb en Jozua wisten dat God er de belofte van had gegeven: “Het maakt mij niet uit hoe groot het is, hoeveel obstakels er zijn, hoe hoog ze zijn, hoe groot ze zijn, dat heeft er niets mee te maken. God zei het, en wij kunnen het innemen.” En weet u, zij waren de enige twee mensen, uit die twee en een half miljoen, die ooit overstaken in het land? Want ze hielden hun geloof in wat God had gezegd wat de Waarheid was. Amen!

¹⁷⁶ De tabernakel, nu op dit moment, staat bij Kades-barnea. Kijk, die mensen waren zo dichtbij dat ze zelfs de druiven uit het land proefden. Ze aten de druiven. Toen Kaleb en de anderen overgestoken waren en de druiven teruggebracht hadden, trokken die kerels een aantal eraf en hebben ze gegeten. “O, ze zijn lekker, maar wij kunnen het niet aan.” “Zij die

geproefd hebben van het goede werk van God, geproefd hebben van de Heilige Geest, de goedheid ervan gezien hebben, Het geproefd hebben, van het Woord van God geproefd hebben. . .” Ziet u dat? Geen van die mannen, niet één van hen werd ooit toegelaten om over te steken. Ze kwamen om in hun eigen land, hier in de wildernis. Ze staken nooit over, maar toch waren ze dichtbij genoeg om Het te proeven, maar niet genoeg genade en geloof om Het in te nemen. Dat is wat het is.

¹⁷⁷ Nu. Luister nu, voor die lieve persoon die deze brief heeft geschreven. Laten we gewoon het volgende vers lezen. Kijk eens even. Let op Paulus. Laten wij nu het 7e lezen:

Want de aarde die de regen indrinkt, die er dikwijls op valt, en die nuttig gewas voortbrengt voor hen door wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegeningen van God.

Maar die doornen en distelen draagt is verwerpelijc, en nabij de vervloeking; waarvan het einde verbranding is.

¹⁷⁸ Nu, ziet u wat hij zegt? Kijk nu. Er was, deze vraag hier; nu, en dan zullen wij sluiten. . . Dit heeft mij jarenlang ontzettend beziggehouden.

¹⁷⁹ Ik ben een keer naar een samenkomst geweest waar mensen in tongen spraken, in Mishawaka, Indiana. Nu, ik sta voor mijn eigen publiek. U hoorde die mensen. . . hoorde mij mijn levensverhaal vertellen, en over de kleurling man die zei: “Hier is hij. Hier is hij.” Nu, ik heb dat verteld.

¹⁸⁰ Maar het verdere ervan: ik zag twee mannen. Ze waren. . . De ene zou een boodschap geven, de andere zou het uitleggen. De andere gaf een boodschap, en de andere legde het uit. En broeder, ze waren juist. Alleen dit. . . Ik dacht: “Lieve hemel! Ik had nooit zoiets gezien.” Ik zei: “Ik ben onder engelen.” Ik dacht: zoiets heb ik nooit gezien. . . De ene zou spreken, en de andere. . .

¹⁸¹ En ik zat daar achterin, als een kleine ouwe prediker, u. . . [Leeg gedeelte op de band—Red]. . . beide mannen soms en schudde hen de hand. Ik had nog nooit zulke mannen in mijn leven gezien. Ze zouden een boodschap spreken, en de andere zou het uitleggen. En my, my! Het was wonderbaar! De ene zou spreken en de andere zou uitleggen. Beiden. . . En ze zouden gewoon krijtwit worden toen ze hun handen omhoog zouden steken. Ik dacht: “O my, my, waar ben ik mijn hele leven geweest. Dit is de zaak!” Ik zei: “My, de Pinksterters hebben gelijk.” Dat is precies juist.

¹⁸² Ik heb nooit veel gezien maar slechts wat er hier in de buurt was, waar de. . . Misschien een paar vrouwen met een zending ergens. En ze zouden twisten; en de ene die de andere “buizerd nest” noemde, en, weet u, gewoon op die wijze, een beetje zo met elkaar twisten. Geen minachting van de vrouwen of zo, maar gewoon. . . Het—het was achteruitgegaan. Als iemand van u. . . U

herinnert het zich, Broeder Graham. U was nog maar een kleine jongen in die tijd. En, dus, dat is de wijze waarop het was.

En ik luisterde daarnaar, en ik dacht: “O jee, ik heb engelen ontmoet.”

¹⁸³ Op een dag toen ik om de hoek van het huis kwam, ongeveer de tweede dag, ontmoette ik een van de mannen. Ik zei: “Hoe maakt u het, meneer?”

Hij zei: “Hoe maakt u het?” Hij zei: “Bent . . . Wat is je naam?”

En ik zei: “Branham.”

Hij zei: “Waar kom je vandaan? Hier?”

En ik zei: “Nee, ik kom uit Jeffersonville.”

Hij zei: “Wel, dat is fijn. Ben je Pinkstergelovige?”

Ik zei: “Nee, meneer, dat ben ik niet.” Ik zei: “Ik accepteer gewoon niet de Pinkstermanier om de Heilige Geest te ontvangen,” zei ik, “maar,” zei ik, “ik ben hier om te leren.”

¹⁸⁴ Hij zei: “Wel, dat is erg fijn.” En door met hem te spreken, vatte ik zijn geest (zoals de vrouw bij de bron), hij was een echte Christen. Broeder, ik bedoel dat hij in orde klonk. Hij was goed. Nu, jullie allen . . . Hoevelen zijn in mijn samenkomsten geweest en hebben die dingen zien gebeuren? Ziet u? En de man was perfect in orde. Dus toen dacht ik: “Daar! My, wat geweldig!”

¹⁸⁵ Rond die avond, ergens in de namiddag, ontmoette ik de andere. Ik zei: “Hoe maakt u het, meneer?”

Hij zei: “Hoe maakt u het? Wat is uw naam?” En ik heb het hem verteld. En hij zei: “Hebt . . . Bent—bent u een Pinkstergelovige?”

Ik zei: “Nee, meneer, niet echt Pinkstergelovige, denk ik.” Ik zei: “Ik ben alleen hier om te leren.”

Hij zei, ik zei, hij zei: “Hebt u ooit de Heilige Geest ontvangen?”

Ik zei: “Ik—ik weet het niet.” Ik zei: “Volgens wat jullie allemaal hebben, denk ik van niet.”

En hij zei: “Ooit in tongen gesproken?”

Ik zei: “Nee, meneer!”

Hij zei: “Dan hebt u Het niet gekregen.”

¹⁸⁶ En ik zei: “Wel, ik—ik veronderstel dat dat juist is.” Ik zei: “Ik weet het niet. Ik predik maar zo’n twee jaar, minder,” en ik zei, “ik weet er niet al te veel over.” Ik zei: “Misschien, ik weet het niet.” Ik zei: “Ik kan niet begrijpen . . .” Want wat, ik probeerde hem daar te houden (zie?), om het op te pikken. En toen ik het oppikte, als ik ooit een hypocriet ontmoette, was dat er één van. Zijn vrouw was zwartharig; en hij woonde samen met een blondharige vrouw, had twee kinderen bij haar; en sprak in tongen, en legde het uit gewoon zo perfect als het kon zijn. En

ik zei: “Nu, Heer, waar ben ik in terechtgekomen?” Van engelen, ik wist niet waar ik terecht was gekomen. Ik zei: “Ik—ik—ik ben fundamenteel; het moet de Bijbel zijn. Het moet juist zijn. Er is ergens iets mis, Heer. Hoe kon dat zijn?”

¹⁸⁷ Ik ben naar de samenkomst geweest die avond, en die Geest zou vallen; en broeder, u kon Het voelen, dat Het wel de Heilige Geest was. Jazeker! Als het Het niet was, getuigde Het samen met mijn geest dat het de Heilige Geest was. En ik was slechts een jonge prediker en wist niet hoe, veel over een onderscheiding van geest. Maar ik zat daar. En ik weet dat Dezelfde God Die mij redde, dat was hetzelfde gevoel. . . Voelde alsof ik door het dak ging, het was zo’n wonderbaar gevoel in dat gebouw. Ik dacht. . .

¹⁸⁸ Ongeveer vijftienhonderd van hen daar. En ik dacht: “My, o my!” Twee of drie groepen van hen hadden elkaar ontmoet. En ik dacht: “Zeg, my! Hoe kan het zijn? Nu, die grote Geest Die in dit gebouw op die wijze valt; en hier, kijk hiernaar, wat gaande is, die kerels die in tongen spreken, leggen het uit, geven een boodschap, perfect— en een van hen een hypocriet en de andere een echte man van God.” En ik dacht: “Nu ben ik helemaal in de war. Ik weet niet wat te doen.”

¹⁸⁹ Wel, onmiddellijk daarna begon een goede vriend van mij, Broeder Davis (weet u wel), te zeggen dat ik een pop was. Dat is een meisjes speelgoed, weet u. En dus, ik was vrijgezel, en dus ik. . . Hij begon grappig met mij te doen, en ging dan door mij een beetje te plagen.

¹⁹⁰ En wij hadden een kleine. . . En uw moeder en wij allen hielden kleine samenkomsten op verschillende plaatsen. De tabernakel was niet—was nog niet in gebruik in die tijd, en wij hielden kleine samenkomsten in verschillende plaatsen. En uiteindelijk, één dag, nadat de tabernakel was gebouwd, vele jaren later, ging ik naar Green’s Mill naar mijn grot toe om te bidden, omdat Broeder Davis enkele vreselijke dingen over mij had gezegd in de—in—in zijn blad. Ik hield van hem. Ik wilde niet dat er iets zou gebeuren, en ik—ik ging daar boven om voor hem te bidden. En ik ging daar heen en ik ging in de grot. En ik bleef daar ongeveer twee dagen. En ik zei: “Heer, vergeef hem. Hij—hij bedoelt—bedoelt dat niet.” En ik dacht: “Weet u. . .” Ik dacht toevallig aan een Schriftplaats.

¹⁹¹ En ik ging naar buiten. En er was een boomstam (die boomstam ligt er nog steeds, ’k was er niet lang geleden op) onderaan de berg en ligt dwars over een klein pad dat van de kreek afkomt. En ik zat gewoon schrijlings op de boomstam, keek naar de bergen daar—daar in de verte, en legde mijn Bijbel zo neer. Ik dacht: “Weet u. . .” Ik dacht aan een Schriftplaats: “De kopersmid, hij heeft mij veel kwaad gedaan, en dingen gezegd.” Weet u. . . Ik dacht: “Ik geloof dat ik dat gewoon zal lezen.” Ik opende de Bijbel en ik zei: “Wel. . .” Veegde mijn gezicht af, en

de wind waaide, en het sloeg open in Hebreeën 6. “Wel,” zei ik, “dat is niet waar het staat.” En ik legde Het terug op deze wijze. En de wind waaide weer en sloeg Het weer op. En ik zei: “Nu, dat is vreemd, de wind die op die manier waaide en het opsloeg.” Dus ik dacht: “Wel, ik geloof dat ik het zal lezen.” En er stond:

Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, . . . deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, en geproefd hebben het . . . Woord van God, en de dingen van de komende wereld.

Ik dacht: “Nou, ik zie daar niets in.” Las het verder, de rest van het hoofdstuk. Er stond niets in. Ik zei: “Nou, dat—dat is het einde daarvan.” En ik—ik zag het op deze wijze, en opnieuw ging het terug. En ik pakte Het op en ik dacht: “Wel, wat is dat?” Ik bleef het lezen en lezen en lezen, en ik zei: “Wel, ik kan het niet begrijpen.” Toen bleef ik . . . en ik las verder:

. . . is onmogelijk dat zij die eens verlicht zijn geweest, . . .

Het kwam hieronder tot een plaats waar er stond:

En de aarde die de regen indrinkt, die er dikwijls op valt, die nuttig gewas voortbrengt voor hen door wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegeningen van God.

Maar die doornen en distelen draagt is verwerpelijck, en nabij de vervloeking; waarvan het oordeel verbranding is.

¹⁹² Ik zei: “Ik vraag me af wat dat betekent.” Ik . . . Nu, ik dacht aan niets daar. Dacht dat gewoon. En toen ineens, terwijl ik daar zat, ik dacht dat de Heer mij een visioen zou geven over Broeder Davis en de anderen daar. En ik zat daar; ik keek, en ik zag iets draaien aan de overkant van de laagte voor mij. En het was een wereld die draaide. En ik zag dat het helemaal opgebroken was, het leek alsof het helemaal omgeploegd was. En een Man ging uit met een—een—een heel groot ding voor Hem vol met zaad, en Hij wierp het zaad helemaal over de aarde terwijl Hij voortging. En Hij ging om de kromming van de aarde heen, en Hij verdween uit mijn zicht. En zodra Hij uit mijn zicht ging, kwam hier een man die er echt gluisperig uitzag, gekleed in zwarte kleren, die zo rondging, deed *pfoe, pfoe*, goede slechte zaden, *pfoe, pfoe*. En ik keek ernaar, en terwijl de aarde bleef ronddraaien . . .

¹⁹³ Na een tijd kwam het graan omhoog. En toen het graan omhoog kwam, kwamen er doornstruiken en distels en doornen en stinkend onkruid uit omhoog, en van alles dat opgroeide, melkplant-onkruid, en van alles wat in het koren opgroeide. En ze groeiden allen samen. En er kwam een hele erge droogte, en de kleine tarwe boog zijn hoofd voorover, zo, en de kleine doornstruik en distel, doornen, zij hadden hun hoofd voorover gebogen. Elk onkruid, deed gewoon *hijg, hijg, hijg, hijg*, ademde zo. Je kon ze gewoon horen. En ze riepen om regen, regen.

194 En na een tijdje kwam er een grote wolk, en het water gutste gewoon naar beneden. En toen het erop viel, sprong dat koren op en begon: “Glorie! Halleluja! Pijls de Heer!” te roepen. Op sprong het kleine stinkende onkruid en riep: “Glorie! Prijs de Heer! Halleluja!” De doornen en zij allen, dansten over het hele veld en riepen: “Glorie! Halleluja! Prijs de Heer!”

Wel, zei ik: “Ik begrijp dat niet.”

195 Het visioen verliet mij; toen viel ik daar weer op terug: “De distelen nabij de verwerping.” Toen begreep ik het. Jezus zei: “De regen valt op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen.” Een man kan in de samenkomst zitten, kan in tongen spreken, kan schreeuwen en net als de rest van hen handelen met de echte Heilige Geest en nog steeds niet in het Koninkrijk van God zijn. Dat is precies juist. Zei Jezus niet: “Velen zullen in die dag staan en zeggen: ‘Heer, heb ik niet duivels in Uw Naam uitgeworpen? Heb ik niet geprofeteerd (gepredikt) in Uw Naam? Heb ik niet vele machtige werken in Uw Naam gedaan?’” Jezus zei: “Ga weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt, Ik heb u zelfs nooit gekend.” Wat dacht u daarvan?

196 Hier is precies wat het hier betekent. Zie? Ze hebben geproefd van de goede regen uit de Hemel. Maar om mee te beginnen waren ze verkeerd. Om mee te beginnen was hun doel niet juist; hun motieven waren niet juist. Dat, u kunt ze niet van elkaar onderscheiden. De . . . Weet u, in de oogst zei hij: “Zal ik uitgaan en ze allemaal eruit trekken?”

197 Hij zei: “Laat ze samen groeien, en op die dag zullen deze doornen en distels samen worden verbrand, en het graan zal naar de graanschuur gaan.” Nu, hoe zult u weten welke een doorn is, of welke een distel, of welke een koren is? “Aan hun vruchten zult u hen kennen.” Ziet u, broeder, zuster, een goede boom kan geen slechte vrucht voortbrengen. Het maakt niet uit, ergens langs de weg zal het u gaan inhalen. Dus, u, in het zoeken naar de doop van de Heilige Geest . . . Ik ben blij, wie dat ook schreef. Zie?

198 Nu, die grensgelovigen van toen, ze waren daar bij hen. Ze waren besneden met hun besnijdenis. Ze gingen rechtstreeks naar het land dat God had beloofd, tot aan de rand ervan toe. Menig man loopt naar die rand toe. Hij zal tot aan de doop van de Heilige Geest lopen en het afwijzen. Hij wil het niet opgeven. Hij zal rechtstreeks naar de Schriftuurlijke doop in de Naam van Jezus Christus lopen, en zijn rug keren, en het afwijzen om te vermijden om het te zien.

199 Er is geen enkele Schriftplaats in de hele Bijbel waar iemand ooit gedoopt werd in de naam van Vader, Zoon, Heilige Geest, geen enkele Schriftplaats. De Katholieke kerk begon ermee, kwam in Luther, verder in Wesley, en heeft zich tot hier doorgezet. Dat is precies juist. Maar de Schriftuurlijke order is

de Naam van de Heer Jezus Christus. Dat is de apostolische doop. U kunt dat niet doen en in een denominatie blijven. Dat is juist.

²⁰⁰ Nu, ziet u die dingen? De doop van de Heilige Geest, de gaven van de Geest, de dingen die God tevoorschijn brengt. . . De vrucht van de Geest is liefde, vreugde, lankmoedigheid (o, zegt u: “Maar Broeder Branham, prijs God, ik ben lankmoedig.” Het lijkt erop. Ik ging hier niet lang geleden naar Ohio, en iemand vroeg me, schreef hier een brief naartoe en vroeg me of ik mensen doopte in de Naam van Jezus Christus. Ik had nooit een woord gezegd. Ze kwamen er toch achter, en zestien samenwerkende predikers trokken zich terug. Dat is lankmoedig, of niet!)—lankmoedig, goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, geduld, en de Heilige Geest. Ziet u?

²⁰¹ O, broeder, zuster, wij—wij zijn in Kades-barnea. U proeft het nu. Gisteravond viel de Heilige Geest op ons, kwam in ons als een ruisende wind. Het kwam op velen van u. Vandaag zijn predikers bij de mensen thuis hier en daar op bezoek geweest, hebben de handen opgelegd en hebben voor diegenen gebeden die op zoek zijn naar de Heilige Geest. Neem geen vervangmiddel. Neem niet een of ander geluid. Neem niet een of ander soort sensatie. Wacht daar tot God u gevormd heeft en u tot een nieuw schepsel heeft gemaakt, u tot een nieuw persoon heeft gemaakt. U proeft Het nu, u proeft Het gewoon, maar laat de Duif u rechtstreeks naar de tafel leiden en—en het Lam en de Duif samen zitten, en voor eeuwig feesten op het Woord van God. Want Het zal standhouden wanneer er geen hemel of aarde is; het Woord van God zal blijven. Dat is waar.

²⁰² Denk alstublieft niet dat ik radicaal ben. Als ik dat ben geweest, dan was het niet mijn bedoeling. Als ik. . . Ik hoop dat ik deze vragen beantwoord heb; dat heb ik gedaan, voor zover ik weet.

²⁰³ En daarom, in Hebreeën 6, als u het ziet, Paulus spreekt tot de Hebreeën die zeiden: “Wel, wij zullen tot zo ver met u mee gaan.” Ze zullen opkomen. Ziet u? Zei: “Nu, u hebt. . .” Degenen die opkomen en hebben geproefd.

²⁰⁴ Ik keek toevallig terug in het gebouw. Om u het bewijs van een Levende God te laten zien. Ik hoop dat ik deze persoon niet in het oog laat springen. Ik kwam van een samenkomst niet lang geleden en kwam hier, en verkondigde aan u dat een goede vriend, een persoonlijke maat van mij, een jachtpartner, een man die goed voor mij was geweest, een man die in mijn gemeente was geweest, en mijn broeder was geweest; ik noemde hem Busty. Zijn naam is Everett Rogers; woonde in Milltown. Hoevelen herinneren zich dat ik hier kwam om het te verkondigen? Hij lag hier in het ziekenhuis; de dokters opereerden hem, openden hem, en zo vol met kanker dat ze hem gewoon weer dicht naaiden. Zeiden: “Hij zal meteen wegwijnen; binnen een paar weken is

hij weg; dat is alles wat er van zal zijn. Het zal met hem gedaan zijn, dat is alles.”

²⁰⁵ Herinnert u zich hoe ik hier op het podium stond, voor hem bad? Ging daarnaartoe en ging de kamer in, iets vrat mijn hart aan. Ik liep de kamer in, en zodra ik iedereen eruit had gehaald zodat ik. . . Broeder Everett lag daar. En u zult zich dit herinneren. Ik liep naar binnen; ik zei: “Broeder—Broeder Busty.” (Ik noemde hem Busty.)

²⁰⁶ Lang geleden, toen wij daar kamp-samenkomsten hielden, al die Methodisten daar achter op de heuvel (Gertie, een van hen), glipten erom toe, gluurden door het druivenprieel heen om te zien wat ik ging zeggen, en op die manier, bang dat de Methodistenkerk hen zou excommuniceren. En toen begon ik daar een visioen te krijgen, en ik zag vlees allemaal opgestapeld in een blik. Ik ving een hoop vis en hing ze op, zette—zette ze op deze touwtjes, en ik bond de touwtjes vast. En toen ik keek. . . En het was allemaal in een visioen; ik had—had die avond een groep mensen onder het openluchtgebouw achtergelaten en ging naar de top van de heuvel bij Broeder Wright. En ze konden me de volgende ochtend niet eens vinden. Ik zei: “Laat niemand van jullie. . .”

²⁰⁷ Terwijl ik daar stond te prediken, kwam hier dat Licht; die Vuurkolom, hing hier vlak voor mij en zei: “Ga hier vandaan en ga naar het bos; Ik zal tot je spreken.” Het was diezelfde dag, de volgende dag, toen ze mij op de heuvel vonden. En ik was daarboven geweest; ik had mijn auto in het onkruid verstopt en was de hele nacht en geheel de volgende dag op een berg geweest aan het bidden. Sommigen van hen kwamen daarboven, vonden de auto en kwamen daarboven. . . Dat was de dag dat Broeder Graham Snelling hier de Heilige Geest ontving en de oproep tot de bediening.

²⁰⁸ Daarboven op de heuvel waar ik daar had gelegen, en Hij—Hij vertelde mij verschillende dingen die ik moest doen en wat de communicaties waren die wij samen gehad hadden. Hij gaf een visioen waarin ik deze vissen zag die aan touwtjes hingen, zei: “Dit is uw gemeente in Milltown.”

En vier of vijf van hen flipten eraf; en ik zei: “Wie is dat?”

Zei: “Een van hen is Guy Spencer en zijn vrouw. De andere is nog een Spencer daar, en die van hen.” En Hij vertelde over de verschillenden die eraf zouden vallen.

²⁰⁹ Ik vertelde hen; ik zei: “Laat niemand onder u eten.” Mijn vrouw en ik waren niet. . . Het was voordat wij getrouwd waren; en zij ging naar huis om de hele nacht bij Zuster Spencer te blijven, een wonderbare vrouw. Wonderbare man, Guy Spencer mag de aardigste man zijn die ooit in schoenleer heeft gestaan. En hij—en hij ging daarnaartoe, en Opal zei: “Nu, kijk. . .” Tot Meda, zij zei: “Nu, Meda, ik geloof Broeder Bill.” Zij zei: “Maar

wanneer Opal honger krijgt, moet zij ham en eieren hebben.” Dus zij ging daarheen en bakte haar ham en eieren en zit neer om ze te eten en begint de zegen uit te spreken, en leunde over de tafel heen, huilde, kon het niet aanraken. Toen gingen ze op jacht.

²¹⁰ En daarboven op de heuvel die dag vertelde Hij me precies wat er zou gebeuren. Hij zei: “Dezen zullen weggaan, en dan zullen dezen weggaan.” Maar Hij had een grote stapel ingeblikt vlees. Hij zei: “Bewaar dit voor verder gebruik voor de mensen van Milltown.” En onlangs in de avond toen ik Broeder Creech hoorde. . . Hij zat hier gisteravond. Ik weet niet. . . Broeder Creech, bent u hier vanavond? Toen Broeder Creech naar mij toe kwam, belde mij op, en Zuster Creech, huilend; haar papa lag daar. Zei: “Broeder Bill, vertel het hem niet. Hij is stervende.” Zei: “Hij is opgevreten met kanker; de dokters hebben hem opgedaan, en hij is net zo vol met kanker als hij kan zijn.” En Will Hall (en jullie allen herinneren u hem), toen dezelfde dokter hem opende, en hij zat zo vol kanker. . . Ik ging net op eekhoornjacht weg die ochtend en ik zag die appels in de kamer hangen. (Herinnert u zich dat verhaal nog?) En daar leeft de man vandaag. Dat was jaren geleden. Hij en Broeder Busty waren vrienden.

²¹¹ En ik ging naar het ziekenhuis, het nieuwe ziekenhuis (ik vergeet hoe ze het noemen, daar in New Albany) het nieuwe ziekenhuis. En ik ging daarnaartoe om Busty te zien; en toen ik de kamer in ging, zei ik: “Broeder Busty.”

Hij zei: “Broeder Bill.” Greep mijn hand met die grote oude handdruk; een veteraan uit de Eerste Wereldoorlog, niet om het in zijn bijzijn te zeggen, maar net zo fijn een hart als er ooit onder een oud blauw hemd heeft geslagen. Hij pakte mijn hand vast. Ik ben in zijn huis geweest; heb in zijn huis gegeten; heb in zijn huis geslapen, net alsof ik zijn broer was. Zijn kinderen en allen, we zijn gewoon—gewoon als bloedbroeders. Fijne man.

²¹² En hij. . . Maar hij is nooit verder met de Heer gekomen, diep. Hij. . . Ik doopte hem in de Naam van Jezus Christus. Maar die dag toen die Methodistenprediker zei: “Wie ook gedoopt is in de Naam van Jezus Christus, ga van onder mijn tent vandaan.” Dat was oké. George Wright en hun liepen eruit. Die middag ging ik daarnaartoe om te dopen in de Naam van Jezus Christus in Totten Ford. Zijn hele gemeente liep in het water en werd gedoopt in de Naam van Jezus Christus. Dus ging ik gewoon verder. Dat maakte niet uit. Als God voor u is, wie kan tegen u zijn? Ik weet niet eens waar de man naartoe is gegaan, wat er met hem gebeurde.

²¹³ Maar ik liep het ziekenhuis binnen. Daar lag Busty, zo vol kanker dat de dokters niet eens wilden, niets anders deden dan hem gewoon weer aan elkaar vastnieten. Busty zei tegen mij; hij zei: “Broeder Bill, dit heeft een doel. Er gebeurde iets.”

Ik zei: “Ja, Busty.” Begon die Geest te voelen, zoals die ruisende wind waar ik het over had, weet u, binnenkomen.

Hij zei: . . . Toen ik hier naar binnen liep, was er een regenboog in die hoek, die in die hoek stond. Een regenboog is een verbond. Gods verbond. God heeft die dag op die berg een verbond met mij gesloten. Ik legde mijn handen op Broeder Busty en bad voor hem.

De dokters zeggen: “Hij zal weggwijnen. Hij zal gewoon verminderen. Er is niets aan te doen. . . Hij zal over een paar dagen weg zijn.” En Busty Rogers. . . Dat is al weken en weken en weken geleden, en Busty Rogers, die hier vanavond achterin in de kerk zit, even gezond en robuust als ik hem ooit in mijn leven heb gezien. Sta op, Broeder Busty. Daar is hij. Laten we God loven, iedereen.

Zij waren vergaderd in de opperkamer,
 Allemaal biddend in Zijn Naam.
 Gedoopt met de Heilige Geest,
 En kracht voor dienst kwam.
 Nu, wat Hij voor hen deed die dag,
 Hij zal hetzelfde voor u doen.
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Ik ben een van hen, een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen; (Halleluja!)
 Een van hen, ik ben een van hen,
 ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Hoewel deze mensen misschien het niet
 beweren te zijn,
 Of opscheppen over wereldse roem,
 Hebben ze allemaal hun Pinksterdag
 ontvangen,
 Gedoopt in Jezus' Naam;
 En ze vertellen nu wijd en zijd:
 Zijn kracht is nog steeds hetzelfde.
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Ik ben een van hen, ik ben een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen; (Halleluja!)
 Een van hen, ik ben een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Nu, kom mijn broeder, zoek deze zegen
 Die uw hart van zonde zal reinigen,
 Dat zal de vreugdeklokken doen luiden
 En uw ziel al brandende houden;
 O, het brandt nu in mijn hart,
 O, glorie voor Zijn Naam,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Laten we het zingen!

O, een van hen, een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen; (Halleluja!)
 Een van hen, een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Hoevelen zijn een van hen? Steek uw handen op. O, my! O,
 wat ben ik blij dat ik een van hen ben!

Een van hen, een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen; (Halleluja!)
 Een van hen, een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Zij waren vergaderd in die opperzaal,
 Allemaal biddend in Zijn Naam,
 Ze werden gedoopt met de Heilige Geest,
 Toen kwam er kracht voor dienst;
 Nu, wat Hij voor hen die dag deed,
 Zal Hij voor u evenzo doen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

O, een van hen, een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen; (Halleluja!)
 Een van hen, een van hen,
 Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
 hen.

Nu, terwijl wij dat koor opnieuw zingen, wil ik dat ieder van
 u zich omdraait en de hand schudt met iemand naast u en zegt:
 "Bent u een van hen?" Zie? Goed.

O, een van hen, (Ik weet dat je dat bent, Broeder
 Neville. Ik weet dat je dat bent, Broeder
 Capps. Ik weet dat je dat bent. Ik weet dat
 je dat bent . . . ? . . .)
 . . . ik ben een van hen;

O, een van hen, een van hen,
Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
hen.

²¹⁴ O, bent u niet blij dat u een van hen bent? Hoevelen zouden er een willen zijn? Steek uw hand op. Goed. Nu, ik ga dit voor u zingen:

Kom dan mijn broeder, zoek deze zegen
Die uw hart van zonde zal reinigen,
Dat zal de vreugdeklokken doen luiden,
En zal uw ziel in vuur en vlam houden;
O, het brandt nu in mijn hart,
O, glorie voor Zijn Naam,
Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
hen.

O, een van hen, een van hen,
Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
hen; (Halleluja!)
Een van hen, ik ben een van hen,
Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
hen.

²¹⁵ Herinnert u zich wat het kleine meisje tegen Petrus zei: “Bent u niet een van hen?” Ik ben zo blij, u niet? Weet u, Petrus zei op de dag van Pinksteren: “Dit is Dat!” Nu, ik heb altijd gezegd: “Als *dit* niet *dat* is, ben ik blij dat ik *dit* heb, wachtend totdat *dat* komt.” Dat is juist. Ik ben blij om *dit*.

Want ik ben een van hen, ik ben een van hen
Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
hen;
O, een van hen, een van hen,
Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: ik ben een van
hen.

²¹⁶ O, is dit niet wonderbaar, samen zittend in Hemelse gewesten in Christus Jezus, gemeenschap hebbende met de Geest, gemeenschap hebbende over het Woord, sprekend over de goede dingen die zullen komen. Het is zo goed. Ik ben zo blij om dat te weten, u niet? Bent u niet blij dat u een Christen bent? Bent u niet blij dat uw zonden onder het Bloed zijn? Hij zal komen een dezer dagen, en wij zullen met Hem meegaan. Denk er dan aan, alle ouderdom zal uit ons vallen; alle ziekte, alle ellende, alle sterfelijkheid zal veranderen. O my! Ik kan gewoon aan de lieve oude broeders denken die hier stonden. Ik weet nog. . . Hoevelen herinneren zich rabbi Lawson? My, zowat ieder van jullie. Ik zie hem nog die oude stok hier ophangen. En ik zou daar achterin zitten. Hij zou dit kleine lied zingen. . . (Even een ogenblik, Teddy, broeder.) Ik zal proberen, kijken of ik de melodie ervan kan krijgen. Ik weet het niet.

Er wacht mij een blijde morgen,
 Waar paarden poorten wijd openzwaaien,
 En wanneer ik deze vallei van verdriet
 oversteek,
 Zal ik aan de andere kant rusten.

Op een dag voorbij het bereik van sterfelijke
 kennis,
 Op een dag waarvan God alleen weet waar of
 wanneer,
 Zullen de wielen van het sterfelijk leven
 allemaal stilstaan,
 Dan zal ik gaan wonen op Zions heuvel. (Ja.)

²¹⁷ Deze wiertjes die in ons draaien— zien, proeven, voelen, ruiken en horen, deze kleine zintuigen en wielen die draaien in dit sterfelijke leven, op een dag zullen ze stilstaan. Dan zal ik, ik en jij, wij zullen gaan wonen op Zions heuvel. O, ik hou daarvan, u niet? Weten dat wij die gezegende verzekerdheid hebben. In orde. Hoevelen kennen ons oude dooplid? Nu, wij gaan dat veranderen. Laten we ons slotlied nemen:

Neem de Naam van Jezus mede,
 Kind van kommer en van smart;
 Het zal u vreugde en troost geven,
 Neem het overal waar u gaat.

²¹⁸ Neem de Naam van Jezus mede. Doe dat gewoon, wanneer u gaat. In orde, allemaal samen nu. Vergeet niet, om acht uur 's ochtends zullen gebedskaarten uitgedeeld worden voor de samenkomst. De samenkomst zal beginnen om half tien. Ik zal om tien uur prediken. De gebedsdienst voor de zieken zal rond elf uur beginnen.

²¹⁹ Morgennamiddag, morgenavond is er een evangelische boodschap in de tabernakel. En morgenavond, allen onder u die berouw hebben van uw zonden en nooit gedoopt zijn geweest, er zal . . . het doopbad zal open zijn; wij zullen de mensen dopen in de Naam van de Heer Jezus Christus.

²²⁰ Iedereen samen nu, terwijl we op de top van onze stem zingen. Broeder Busty, je weet niet hoe blij ik ben en dankbaar aan God. Weet u, hij ging naar de dokter. En ze vertellen me dat de dokter naar hem keek en gewoon niet wist wat hij moest denken. Hij geloofde niet dat het dezelfde man was. O, het is geen geheim wat God kan doen. Is dat niet zo? In orde.

Neem de Naam . . .

Laat het luiden!

. . . met u mede,
 Kind van kommer en van smart;
 Het zal u vreugde en troost geven,
 Nu, neem het overal waar u gaat.

Dierb're Naam, (Dierb're Naam!) O hoe zoet!
Hoop der aard en 's hemels vreugd;
Dierb're Naam, (O dierb're Naam!) O hoe zoet!
Hoop der aard en 's hemels vreugd.

²²¹ In orde. Ik geef de dienst nu over aan de voorganger. Hij zal enkele woorden hebben of spreken dat iemand met ons sluit, wat hij ook in zijn gedachten heeft.

VRAGEN EN ANTWOORDEN OVER DE HEILIGE GEEST DUT59-1219
(Questions and Answers on the Holy Ghost)

GEDRAG, ORDE EN LEER VAN DE GEMEENTE SERIE

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zaterdagavond 19 december 1959 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org